

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25.

Utgitt 4 juli.

1928

Lov om tollvesenet.

22 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 5.

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juni 1928 sålydende:

Kapitel 1.

Om tollvesenet og tollkontrollen i almindelighet m v.

§ 1. I denne lov forstås:

med tollinspektør: den, som for tilfellet forretter som leder av tollopsynet i vedkommende tollstedsdistrikt;

med tollkasserer: den, som for tilfellet forretter som leder av tollkassererforretningene på vedkommende tollsted;

med fartøi: skib, båt, lekter eller lignende, som kan brukes til transport på vann;

med luftfartøi: flyvemaskin, styrbart luftskib eller lignende, som kan brukes til lufttransport;

med fartøisfører: den, som for tilfellet har kommandoen ombord i vedkommende fartøi eller luftfartøi;

med varer: enhver ting, som behandles som vare efter tolltariffen;

med vareeier: den, som har eiendomsrett til varen, eller som på dennes vegne forføier over eller drar omsorg for varen;

med varesending: overføring av vare fra et sted til et annet;

med fortolling: tollekspedisjon, hvorved vedkommende vare helt frigjøres fra tollvesenets befatning.

§ 2. Tollvesenet har å føre kontroll med vareførselen fra og til utlandet samt å dra omsorg for, at gjeldende bestemmelser om denne vareførsel blir iaktatt, og at de staten tilkommende tollavgifter blir erlagt. Tollvesenets virksomhet fordeler sig på tollkontrollen og tollekspedisjonen av varer, som besørges av tollopsynet, og på innfordringen av tollavgifter, som besørges av tollkassererne.

§ 3. Bestemmelsene i denne lov om tollkontrollen og vareførselen kommer, forsåvidt sjøverts trafikk angår, til

22 juni. anvendelse på trafikken på alt farvann, som ligger innen-
Nr. 5. for den almindelige territorialgrense mot havet.

Kongen kan dessuten fastsette en utenfor liggende tollgrense, innen hvilken lovens bestemmelser om tollvesenets kontroll med fartøier samt om lossing og lastning av varer fra eller til utlandet og innenriks sending av varer også kommer til anvendelse.

§ 4. Ethvert fartøi, som befinner sig innenfor tollgrensen, er underkastet tollopsynets kontroll og kan av opsynet undergis nærmere undersøkelse samt legges under dets lås eller segl eller vaktbesettes, eftersom opsynet finner det fornødent.

Finner tollopsynet det nødvendig, kan det forby uvedkommende adgang til fartøiet, inntil undersøkelsen helt eller delvis er tilendebragt.

§ 5. Når tollopsynet tilkjennegir, at det vil komme i forbindelse med fartøi under fart, er fartøisføreren forpliktet til å saktne eller stanse farten så at forbindelse kan opnåes.

Ønsker tollopsynet å komme ombord, plikter føreren å yde det fornøden hjelp så vel hertil som til å komme fra borde.

§ 6. Vil tollopsynet foreta nærmere undersøkelse av et fartøi, plikter dettes fører på opsynets forlangende å yde det fornøden bistand til undersøkelsens fremme og å meddele opplysninger om alle rum og gjemmer, hvor varer og proviant er henlagt, samt for øvrig alle opplysninger om fartøi, ladning, besetning og passasjerer, som opsynet i stillings medfør kan forlange.

Ved undersøkelsen må forskalkede luker ikke forlanges åpnet, medmindre tollopsynet på grunn av særlige omstendigheter finner dette påkrevet, og åpningen kan skje uten fare for fartøi eller ladning.

Blir fartøiet ikke liggende til undersøkelse og eventuell forsegling eller låsning er tilendebragt, plikter fartøiet å utrede lovbestemt skyss- og kostgodtgjørelse til de tjenestemenn, som må medfølge for utførelse av de nevnte forretninger.

§ 7. I tilfelle av, at tollopsynet vil forsegle eller låse et fartøi, plikter dettes fører på forlangende å yde opsynet den dertil fornødne bistand. Han plikter derhos å påvise alle adganger til lasterummene og til ethvert annet sted, hvor varer er henlagt, samt å gjøre oppmerksom på, om der ved luker, skotter, dører eller andre stengsler er nogen mangel eller innretning, som kan gjøre forsegling eller låsning uvirksom.

Når dette er gjort og forsegling eller låsning er fore- 22 juni.
tatt, skal føreren avgi en skriftlig erklæring til tollopsynet Nr. 5.
om adgangen til lasterummene m. v. og om deres beskaf-
fenhet av innhold som Tolldepartementet bestemmer. Den-
ne erklæring gis av tollopsynet påtegning om antallet av
de på hvert sted anbragte segl eller låser (lukkeattest),
hvis riktighet føreren ved sin underskrift har å erkjenne.

Skal fartøiet fortsette videre, kan lukkeattesten tillike-
med påbudte fortegnelser over varer (§§ 24 og 123) over-
leveres til føreren, som da plikter å medta disse dokumen-
ter og igjen avgi dem til senere ombordkommende tollop-
syn. Forinnen overleveringen blir dokumentene å forsegle
av tollopsynet — om mulig i overvær av føreren eller en
representant for denne.

§ 8. Har fartøiet ikke sine luker m. v. i den stand, at
betryggende forsegling eller låsning kan finne sted innen
rimelig tid, eller har fartøiet på dekk varer, som ikke til-
strekkelig kan sikres, kan det besettes med tollvakt. Det
samme gjelder, såfremt forsegling eller låsning på grunn
av varenes slags eller fartøiets innredning eller fartsfor-
hold ikke kan anvendes. Likeledes kan istedenfor forseg-
ling eller låsning alltid anvendes tollvakt, når det foretrek-
kes av fartøiets fører, og der has tilstrekkelig vaktmann-
skap.

I alle disse tilfelle utredes av fartøiet lovbestemt
skyss- og kostgodtgjørelse samt i tilfelle fastsatt overtids-
godtgjørelse til tollvakten.

Også i andre tilfelle kan der av tollopsynet anvendes
tollvakt, men denne må da ikke komme fartøiet til utgift,
medmindre tilfellet går inn under § 9, eller der ikke ydes
fornøden bistand til undersøkelse og forsegling.

Til tollvakten plikter fartøiets fører å avgi passende
opholdssted og kjøplass ombord.

§ 9. Ethvert fartøi, som befinner sig innenfor den gjel-
dende tollgrense, og hvis last hovedsakelig består av bren-
nevin, eller hvorfra der er foregått smugling av brennevin,
eller hvori der finnes beholdning av brennevin, som er
større enn passende til bruk ombord, og for hvis vedkom-
mende innsugling kan antas tilsiktet, kan alltid besettes
med tollvakt på fartøiets egen bekostning.

§ 10. Et fartøis fører er på tollopsynets forlangende
pliktig til på forhånd å deponere et passende beløp eller på
annen måte stille godkjent sikkerhet for riktig betaling av
de med tollvaktbesettelsen forbundne utgifter. Fartøiet
kan tilbakeholdes, inntil sikkerhetsstillelse eller betaling
finner sted.

22 juni.
Nr. 5.

§ 11. Kongen kan utferdige påbud om, at fartøier, som kommer fra utlandet, skal anløpe visse bestemte tollsteder eller tollstasjoner for mulig undersøkelse, forsegling, låsning eller vaktbesettelse, før de fortsetter til bestemmelsessted.

Sådant påbud kan efter omstendighetene innskrenkes til visse slags fartøier eller til fartøier i viss fart eller med viss slags ladning eller frakt, og når det er gjort almindelig kjent, eller vedkommende fartøisførere er gjort opmerksom på det, plikter de å etterkomme påbudet, medmindre de derved setter mennesker, fartøi eller ladning i fare.

§ 12. Fører av fra utlandet ankommet fartøi, som befinner sig innenfor tollgrensen, skal avgå til fartøiets bestemmelsessted så direkte og hurtig, som omstendighetene tillater.

§ 13. Såfremt der på et fra utlandet kommende fartøis bestemmelsessted ikke er ansatt tollopsynd, plikter fartøiets fører først å anløpe tollsted eller tollstasjon, medmindre fartøiet tidligere er blitt behandlet av tollopsynd eller er besatt med tollvakt, eller der fra vedkommende tollinspektør på forhånd er erhvervet tillatelse til å avgå direkte til bestemmelsesstedet. Tollinspektøren skal i alle tilfelle av føreren hurtigst mulig underrettes om fartøiets ankomst.

§ 14. Fører av fra utlandet ankommet lystfartøi, som med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste skal befare fjorder og leder, plikter straks ved ankomsten her til landet å anløpe tollsted for å bli klarert.

§ 15. Ethvert befordringsmiddel på vei fra eller til landegrensen er tollopsynets kontroll underkastet og kan av dette undergis nærmere undersøkelse. Det samme gjelder varetransport, som foretas av nogen uten at befordringsmiddel anvendes.

Enhver som landverts ankommer her til landet eller avreiser herfra med annet befordringsmiddel enn jernbane eller annet permanent transportanlegg, plikter uopfordret å stanse og melde sig ved nærmeste norske tollstasjon.

På tilkjennegevende av tollopsynet plikter enhver, som ferdes fra og til grensen, å stanse samt å gi opsynet alle opplysninger om medbragte varer og i tilfelle befordringsmiddel, som opsynet i stillings medfør kan forlange.

Tolldepartementet treffer nærmere bestemmelse om, innen hvilken sone forannevnte kontroll kan utøves.

Hvad der foran er bestemt om trafikk fra eller til landegrensen, kan også bringes i anvendelse på trafikk fra eller til anløpssted for fartøi.

§ 16. For å bringe på det rene, om smuglingsforseelse foreligger, kan tollopsyntet foruten av fartøier og av de i § 15 omhandlede befordringsmidler og varetransporter foreta undersøkelse: 22 juni. Nr. 5.

- a) i jernbanetog;
- b) i pakkehusrum, boder og skur samt under åpen himmel på steder, hvor lossing og lastning foregår eller er foregått;
- c) overalt under åpen himmel, såfremt varer, som antas å være gjenstand for smuglingsforseelse, forfølges på frisk fot;
- d) på person, som befinner sig i eller på vei fra eller til fartoi eller jernbanetog, eller som ellers befinner sig på sted og under forhold, hvor der av tollopsyntet kan foretas undersøkelse.

Vegrer vedkommende sig for å gi tollopsyntets tjenestemenn adgang til noget innelukket sted, hvor undersøkelse er tillatt, skal tollinspektøren tilkalles. I 2 vidners overvær er da denne berettiget til å skaffe sig adgang ved makt.

§ 17. Undersøkelse på person skal foretas av tolltjenestemann med minst tollkontrollørs grad, såfremt en sådan er til stede eller kan tilkalles. I motsatt fall foretas undersøkelsen av den øverste tilstedeværende tolltjenestemann. Personlig undersøkelse av kvinne skal, når hensyn til bluferdighet krever det, foretas av kvinne.

§ 18. De nærmere bestemmelser om anvendelse av forsegling eller låsning eller av tollvaktbesettelse av fartøier treffes av Tolldepartementet.

Likeledes treffer Tolldepartementet de nødvendige nærmere bestemmelser om, i hvilken utstrekning og på hvilken måte de i dette kapitel inneholdte kontrollbestemmelser for øvrig skal bringes i anvendelse.

Kapitel 2.

Om tollvesenets kontor- og ekspedisjonstid samt losse- og lastetid.

§ 19. Tollvesenets almindelige kontor- og ekspedisjonstid samt losse- og lastetid bestemmes av Tolldepartementet for hvert enkelt tollsted efter stedets særlige forhold.

Såfremt kontortiden slutter kl. 4 eftermiddag eller tidligere, skal Tolldepartementet for hvert tollsted fastsette en tid senere på eftermiddagen, i hvilken inn- og utklaring av fartøier kan foregå uten betaling, når forretning-

22 juni. gen er anmeldt innen kontortidens utløp. Klareringene in-
Nr. 5. nen denne tid foretas i den orden, hvori de er anmeldt.

§ 20. I kontor- og ekspedisjonstiden foregår tollekspe-
disjon av varer samt inn- og utklarering av fartøier, og i
losse- og lastetiden utføres opsynsforretninger ved lossing
og lastning eller annen behandling av varer, som er toll-
opsynets kontroll undergitt, samt vakthold over sådanne
varer og ombord på fartøier.

§ 21. Med de innskrenkninger, som flyter av den al-
mindelige lovgivning, bør, når omstendighetene for øvrig
ikke derfor er til hinder, ekspedisjons-, opsyns- og klare-
ringsforretninger tillates utført også utenfor de bestemte
tider. På søn- og helligdager må sådanne forretninger dog
bare tillates i nødvendighetstilfelle eller i andre tilfelle,
hvor dertil finnes særlig grunn.

§ 22. For ekspedisjons-, opsyns- og klareringsforretnin-
ger utenfor de bestemte tider plikter den som foranlediger
forretningen, å erlegge særskilt godtgjørelse, som tilfaller
de ved forretningen anvendte tolltjenestemenn.

Sådan godtgjørelse blir dog ikke å erlegge for forret-
ninger ved lossing i nødstilfelle, ved lossing, innlastning
eller ekspedisjon av fersk fisk eller andre varer, hvis sen-
ding på grunn av deres beskaffenhet ikke tåler opsettelse,
og som ikke kunde ha vært ekspedert eller sendt før, samt
ved ilandbringelse og tollbehandling av passasjergods, når
godset ankommer med dampskib i fast rute eller med jern-
bane, eller det fra tollvesenets side fornødne kan varetas
av den almindelige tollvakt.

De nærmere bestemmelser om, hvorvidt godtgjørelse
kan beregnes, samt om dens beregnings- og betalingsmåte
treffes av Tolldepartementet.

§ 23. Ved lossing og lastning bør opsynstjenesten, når
det av vedkommende forlanges, såvidt mulig ordnes såle-
des, at den kun avbrytes i den tid, som anvendes til hvile
av det ved lossingen eller lastningen benyttede mannskap.

Såfremt det som følge herav og på grunn av omsten-
dighetene for øvrig ikke blir anledning til for de ved op-
synstjenesten beskjeftigede tolltjenestemenn å innta sitt
middagsmåltid til rimelig tid efter stedets sedvane og med
sedvanlig tidsfrist, bør tollinspektøren hos den, som har
begjært forretningen, betinge, at tolltjenestemennene er-
holder spisegodtgjørelse. Godtgjørelsens størrelse og de
nærmere regler for dens betaling fastsettes av Tolldepar-
tementet.

Kapitel 3.22 juni.
Nr. 5.

O minnklarering av fartøier og om innførsel av varer fra utlandet.

§ 24. Når et fra utlandet kommende fartøi er bestemt til innenriksk sted, skal dets fører være forsynt med forut utferdiget og av ham underskrevet fortegnelse over samtlige medbragte varer, som er bestemt til oppløsning her i landet, samt over fartøiets forsyning av proviant og andre til forbruk ombord bestemte artikler (varefortegnelse). Innehar fartøiet varer, som uten oppløsning er bestemt til å følge fartøiet igjen til utlandet, skal føreren medbringe manifest eller annen særskilt fortegnelse over disse varer. Tollinspektøren kan tilstå en frist av inntil 24 timer efter fartøiets ankomst til istandbringelse av nevnte fortegnelser, såfremt han efter omstendighetene finner, at herfor foreligger rimelig grunn.

De omhandlede fortegnelser skal føreren straks avlevere til tollopsyntet.

Fra forpliktelsen efter denne paragraf kan av Kongen på de nærmere vilkår, som av ham fastsettes, tilståes de fritagelser eller lempninger, som stedsforhold eller andre omstendigheter gjør nødvendige eller hensiktsmessige.

§ 25. Varefortegnelsen skal inneholde opgave over fartøiets navn, hjemsted og drektighet, det sted, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt, samt over besetning og betjening og her til landet bestemte passasjerer.

Varene skal anføres på fortegnelsen med vekt og slags for uinnpakkede varer og med vekt samt kollienes slags, antall, merker og numre for andre varer. Skal skibsavgifter beregnes efter varenes ruminnhold eller antall, blir ruminnhold eller antall å anføre istedenfor vekt. Varer, som i konossement, manifest eller lignende dokument er anført i fremmed vekt eller i tilfelle ruminnhold, kan i fortegnelsen anføres i sådan vekt eller ruminnhold. Skibsfornödenhetenes mengde anføres på fortegnelsen enten sådan som mengden var på avgangsstedet, eller sådan som den er på den tid, da fortegnelsen avgis. For styrtegoods kan tilståes en viss toleranse i vektangivelsen efter tollopsyntets skjønn.

Fartøiets fører er pliktig til å bekrefte fortegnelsens opgaver over vekt og ruminnhold ved forevisning av konossement, fraktbrev eller lignende dokument.

§ 26. Det er ikke nødvendig å anføre i varefortegnelsen ting, som av besetningen — fartøiets fører, 1ste styrmann og 1ste maskinist deri ikke innbefattet — eller av

22 juni. betjeningen medbringes i deres skaper, skibskister, kufferter, køisekker o. l. Det samme gjelder ting, som medbringes av reisende i de kufferter og pakninger, hvori deres tøy finnes, og hvorav særskilt frakt ikke betales. Tolldepartementet kan dog treffe bestemmelse om, at fartøiets fører ved ankomsten skal fremlegge fortegnelse over de av besetning og betjening medbragte ting, avfattet på sådan måte, som departementet bestemmer.

Medbringer nogen av besetningen eller betjeningen varer, som skal anføres i sistnevnte fortegnelse, plikter han betimelig å opgi dem for fartøiets fører.

Enhver, som medbringer varer, som ikke behøver å anføres i varefortegnelsen, plikter uopfordret å påvise dem for tollopsynet.

§ 27. Såfremt et fartøy har flere bestemmelsessteder her i landet, kan efter nærmere av Tolldepartementet utferdigede forskrifter varefortegnelsens oppgave over ladingen avfattes i særskilte fortegnelser over de til hvert sted bestemte varer.

§ 28. Når et fra utlandet ankommet fartøy har ankret eller fortøiet, skal dets fører, såfremt intet tollopsyn er kommet ombord innen 1 time, uten opphold melde dets ankomst for tollopsynet.

§ 29. Ingen må uten tollopsynets tillatelse bringe fra borde passasjergods eller andre ting, som efter § 26 ikke behøver å opføres på varefortegnelsen, forinnen de er ettersett av tollopsynet.

Heller ikke for øvrig må nogen fra fartøy, som er kommet fra utlandet, utlosse varer uten tollopsynets kontroll.

§ 30. Når et til innenriksk sted bestemt fartøy er ankommet fra utlandet, skal føreren så snart som mulig innklarere det hos tollkassereren. Er ankomststedet ikke tollsted, foregår innklareringen hos tollkassereren ved distriktets tollsted.

Føreren har ved innklareringen å fremlegge fartøiets målebrev og på forlangende nasjonalitetsbevis eller annet dokument, som godtgjør, hvor fartøiet hører hjemme, samt — om det er innenriksk — borgerbrev eller annen hjemmel til å føre det. Likeledes har føreren å fremlegge gjenpart av sin varefortegnelse eller, såfremt denne er avfattet på et fremmed sprog, en av ham eller nogen på hans vegne bekreftet oversettelse av den. Tollvesenet kan undlate å kreve oversettelse, om dette ikke anses for nødent. Gjenparten eller oversettelsen kan forlanges avgitt i to eller flere eksemplarer.

Forlanger føreren lossing, har han, forinnen lossing kan tillates, å betale pliktige avgifter av fartøiet for inn- 22 juni.
gående, forsåvidt sådanne da kan beregnes. Kan avgiften Nr. 5.
ikke beregnes, utstår betalingen, inntil beregning har kun-
net finne sted, idet de ubetalte avgifter hefter på fartøiet
med prioritet som for skatter på fast eiendom bestemt.

Tollkassereren autoriserer i tilfelle en gjenpart eller
oversettelse av varefortegnelsen som losserule, hvorefter
lossing kan foregå, såsnart føreren derom fremsetter for-
langende for tollopsynet.

Varefortegnelsens original betraktes som generalan-
givelse.

§ 31. Er fører av fartøi ved den i § 30 omhandlede
innklarering ikke forsynt med gyldig målebrev, plikter
han til beregning av avgifter å erhverve sådant snarest
mulig, medmindre Tolldepartementet fritar ham herfor.

Mangler føreren oversettelse eller gjenpart av vare-
fortegnelsen, kan originalen utlånes ham på tollkasserer-
kontoret til forfattelse av oversettelse eller gjenpart.

§ 32. For fartøier, som gjør regelmessige reiser mel-
lem bestemte steder efter en forut offentliggjort plan,
skal der ved ankomst til anløps- eller bestemmelsessted
efter forlangende av føreren være adgang til straks å fo-
reta lossing på betingelse av:

1. at fornødent tollopsyn kan tilkalles til kontroll med
lossingen;
2. at fartøiet, såfremt det skal losse på flere steder,
medbringer særskilt fortegnelse over de varer, som aktes
losset på hvert sted;
3. at innklarering finner sted snarest mulig, dog såle-
des at den ikke behøver å finne sted utenfor den alminde-
lige kontortid.

På betingelser som i punkt 1 og 3 nevnt skal der like-
ledes efter førerens forlangende være adgang til straks å
foreta lossing fra fartøi i de i § 22, annet avsnitt, omhand-
lede tilfelle.

§ 33. Lossing av varer, som ankommer med fartøi fra
utlandet, er i almindelighet bare tillatt ved tollsted. Los-
sing kan dog også foregå i ladested, som ikke er tollsted,
når derom forut gjøres anmeldelse ved distriktets tollsted.

Utenfor de nevnte steder kan lossing finne sted:

1. i strandings- og andre nødstilfelle;
2. når fartøiet formedelst is, grunt farvann eller an-
dre naturhindringer ikke kan komme frem til bestemmel-
sesstedet;

22 juni. 3. når tollinspektøren efter særskilt andragende finner å kunne meddele tillatelse dertil.

Nr. 5.

§ 34. Lossing av stykkgoods skal i regelen foregå ved eller i nærheten av tollboden eller dens pakkhus, men kan også, når tilstrekkelig betjening has, foregå annensteds ved stedets havneplasser. Hvor det på grunn av stedsforhold eller andre særegne omstendigheter finnes fornødent, kan også andre varer av tollopsyntet forlanges losset ved tollboden eller dens pakkhus.

I ladesteder, hvor der ikke er tollbod, trer i stedet herfor den losseplass, som tollopsyntet anviser.

Ved lossingen har enhver vedkommende å rette sig efter de anvisninger, som tollopsyntet gir til iakttagelse av orden og sikkerhet.

§ 35. Under avbrytelse av lossingen kan fartøiet låses eller forsegles eller i tilfelle besettes med tollvakt. Tollvakt, som fornødiges på grunn av, at fartøiet ikke er forsynt med til låsning eller forsegling hensiktsmessige og forsvarlige stengsler, betales av fartøiet.

§ 36. Varer, som innføres fra utlandet med posten eller jernbanen, skal være ledsaget av karter eller fortegninger, utferdiget av henholdsvis postvesenet eller jernbanevesenet, og tillikemed kartene eller fortegnelsene eller gjenparter av disse overleveres til tollvesenet.

Tolldepartementet treffer nærmere bestemmelse om ordningen med hensyn til tollvesenets befatning med nevnte vareinnførsel. Det samme gjelder vareinnførsel, som skjer med andre permanente transportanlegg enn jernbane.

§ 37. Såfremt nogen medbringer varer landverts fra utlandet, uten at det skjer med jernbane eller annet permanent transportanlegg, plikter han å melde sig med varene ved første tollsted eller fortollingsstasjon, hvor dette hensiktsmessig kan skje, forat varene kan bli tollekspedert.

Forsåvidt det finnes påkrevet eller hensiktsmessig, kan Kongen treffe bestemmelse om veier, på hvilke det alene skal være tillatt å innføre eller utføre varer over grensen.

Med hensyn til vareførsel landverts fra og til Sverige gjelder for øvrig det derom til enhver tid gitte særlige bestemmelser.

§ 38. Såfremt der er tilstått hel eller delvis tollfrihet ved landverts innførsel til visse landsdeler, kommer lovens almindelige bestemmelser ikke til anvendelse på sådan innførsel i videre utstrekning, enn det av Tolldepartementet finnes påkrevet.

Kapitel 4.

22 juni.

Nr. 5.

Om behandling av varersom er ankommet fra utlandet.

§ 39. Efterat de med fartøi fra utlandet ankomne varer er oplosset, plikter vareeieren å besørge dem tollekspedert eller lagt inn på tollbodens pakkhus eller oplagssteder, og han er ansvarlig for tollen av varer, hvormed ikke så skjer. Tolldepartementet fastsetter den pliktige toll i tilfelle av, at der ikke kan skaffes tilstrekkelige opplysninger om mengde og slags av varer, som ikke er blitt tollekspedert eller lagt inn på tollbodens pakkhus eller oplagssteder. Den, som på eierens vegne har forføiet over eller dratt omsorg for varene, fritas for nevnte ansvar, når han godtgjør, at forføiningen over varene er overført til den egentlige eier, og oppgir dennes navn og bopel.

De oppløste varer skal, såfremt de ikke direkte legges inn på frilager, transittoplag eller i frihavn eller umiddelbart gjenutføres eller sendes videre, ordinært legges inn på tollbodens pakkhus eller oplagssteder på den plass, som tollopsynet anviser.

Sådan innlegning kan dog av tollopsynet nektes for tollfrie varer, som er av den beskaffenhet, at de kan undersøkes og tollekspederes på losseplassen. Også tollpliktige varer, med hvilke det siste er tilfellet, kan av tollopsynet nektes lagt inn.

På tollbodens pakkhus eller oplagssteder må dessuten i intet tilfelle legges inn eksplosivstoffer eller andre ildsfarlige saker. Det samme gjelder om varer, som på grunn av sin beskaffenhet kan innvirke skadelig på lokalene eller andre derværende varer.

For benyttelse av tollbodens pakkhus eller oplagssteder betales av vareeierne sådan avgift, som tolltariffen bestemmer.

§ 40. De varer, som blir å legge inn på tollbodens pakkhus eller oplagssteder, skal på tollopsynets forlangende innbringes efterhånden som de oppløses. Skjer ikke dette, er tollopsynet berettiget til å la varene innbringe på eierens bekostning.

§ 41. Blir varer, som efter § 39, fjerde avsnitt, er utelukket fra innlegning på tollbodens pakkhus eller oplagssteder, ikke straks spesialangitt samt behørig tollekspedert, kan de efter forutgående bekjentgjørelse av tollvesenet foranstaltes bortsolgt ved offentlig auksjon. Det samme gjelder andre varer, som kan undersøkes og tollekspederes på losseplassen, medmindre der til varene kan av-

22 juni. ses plass til innleggelse. Tillates varene å bli henliggende
 Nr. 5. nogen tid, plikter vareeieren å betale utgiftene ved den
 tollbevoktning, som derved foranlediges.

Utbringes varene ved auksjon til mer enn fornødent
 til dekkelse av toll og andre avgifter samt omkostninger,
 står det overskytende til eierens rådighet, inntil der er
 forløpet 3 år efter vedkommende lossings påbegynnelse.

§ 42. Bestemmelsene i §§ 39—41 om varer, som er inn-
 ført med fartøi fra utlandet, gjelder også varer, som er
 innført på annen måte, forsåvidt de er anvendelige derpå
 og Tolldepartementet ikke har gjort undtagelse fra bestem-
 melsene, eller de særlige regler om varer, innført med
 luftfartøi, kommer til anvendelse.

§ 43. Enhver, som vil forføie over innførte varer, som
 ikke er tollekspedert og ikke omfattes av særlige bestem-
 melser, truffet i henhold til § 49, eller av de om luftfart
 gjeldende bestemmelser, plikter å innlevere til tollkasser-
 ren spesialangivelse over varene. Disse angis til fortol-
 ling, kredittoplag, frilager, transittoplag, frihavn, gjen-
 utførsel eller innenriksforsendelse efter de herom gjel-
 dende regler.

Angivelsen skal, såfremt vedkommende varer er inn-
 ført sjøverts, inneholde opplysning om, når og med hvilket
 fartøi de er innført. For innpakkede varer pliktes i angi-
 velsen anført pakningenes slags, antall, merker og numre
 og for uinnpakkede varer disses slags og mengde. For øv-
 rig treffer Tolldepartementet nærmere bestemmelse om
 de opplysninger, som angivelsen skal inneholde, eller som
 skal meddeles i forbindelse med den, til fyldestgjørelse av
 gjeldende forskrifter om avgivelse av statistiske meddelel-
 ser og de i kapitel 13 omhandlede verdioppgaver m. v.

Samtidig med spesialangivelsen kan kreves fremlagt
 faktura, konnossement, fraktbrev o. lign. til legitimasjon for
 varenes vekt eller mengde.

§ 44. Efterat spesialangivelse er innlevert og det for-
 nødne i den anledning iakttatt fra tollvesenets side, er eie-
 ren berettiget til å få varene tollekspedert av tollopsynet.
 Fremstiller flere varemottagere sig samtidig, kan varene
 forlanges ekspedert i den orden, hvori angivelsene er inn-
 levert til vedkommende ekspedisjonsavdeling, forsåvidt
 dette hensiktsmessig lar sig gjøre.

Ved undersøkelse av varer, hvis slags ikke er anført
 i angivelsen, plikter vedkommende på forlangende å opgi
 varenes slags, såfremt dette er ham mulig.

Tollopsynet er berettiget til under ekspedisjoner uten
 vederlag å utta de for undersøkelsen nødvendige prøver
 av varene.

§ 45. Såfremt eieren ved tollbehandlingen av varer finner, at han ikke vil motta varene, kan han, uansett annen bestemmelse i den oprindelige spesialangivelse, efter ny angivelse igjen utføre dem til utlandet. Han kan også avstå varene til tollvesenet, som i så fall efter omstendighetene enten lar dem realisere til inntekt for tollkassen eller tilintetgjør dem. I sistnevnte tilfelle har vedkommende å betale tidligere pådratte samt de med tilintetgjørelsen forbundne omkostninger. 22 juni. Nr. 5.

§ 46. Når varer, som er angitt til fortolling eller kredittoplag, på behørig måte er blitt tollbehandlet, kan deres utlevering til eieren foregå, efterat enten alle pliktige avgifter og omkostninger er betalt, eller varene er antatt til kredittoplag og avgifter og omkostninger, som pliktes straks erlagt, er betalt, eller der av tollkassereren er tilstått kreditt for de avgifter og omkostninger til det offentlige, som pliktes betalt straks.

Sistnevnte kreditt kan kun tilståes inntil utgangen av den måned, hvori tollbehandlingen har funnet sted. Tolldepartementet fastsetter de nærmere betingelser for øvrig for kredittens tilståelse.

De avgifter og omkostninger, hvorfor der er tilstått kreditt, skal ukrevd betales ved forfall. Skjer ikke dette, kan beløpet inndrives ved utpantning efter begjæring av tollkassereren til vedkommende rettsbetjent. Utpantningen skal om mulig begjæres innen 8 dager efter forfall.

Er der utlevert varer, uten at der for tollen er tilstått kreditt, eller er der for utleverte varer beregnet forlite i toll som følge av feilaktig tariffisering, uriktig veiing o. lign., kan det pliktige beløp inndrives ved utpantning.

§ 47. Ved angivelse til frilager, frihavn, transittoplag, utførsel eller innenriksk sending betales de inntil da pådratte avgifter eller omkostninger til det offentlige, før det tillates forføiet over varene efter angivelsen.

§ 48. Riktigheten av, hvad der på spesialangivelsen er anført av tollvesenets tjenestemenn, erkjennes efter forretningsens tilendebringelse av fortolleren ved hans underskrift, i tilfelle med uttrykkelig forbehold om senere avgjørelse av punkter, hvori han er uenig.

Varemottageren plikter, om det forlanges, å kvittere for varens mottagelse.

§ 49. Tolldepartementet utferdiger de nærmere bestemmelser om angivelse, undersøkelse, ekspedisjon og utlevering av varer, som i henhold til § 26 ikke er anført på

- 22 juni. et fartøis varefortegnelse, eller som medbringes landverts
Nr. 5. som passasjergods.

Departementet kan også treffe bestemmelse om, at fortollingen av visse varer kun kan finne sted ved enkelte bestemte tollsteder eller ikke må finne sted ved enkelte tollsteder.

Likeledes kan departementet treffe bestemmelse om, at innførte varer skal være ledsaget av oprindelsesbevis eller andre særlige legitimasjonsdokumenter.

§ 50. For de varer, som er oplagt på tollbodens pakkhus eller oplagssteder, er det offentlige ansvarlig som for betrodd gods. Tollopsynet har å påse, at de nevnte varer ikke utleveres til andre enn dem, som ved konnossement, fraktbrev eller annen hjemmel godtgjør å ha rådighet over dem. Tollopsynet kan kreve fremlagt erklæring fra vedkommende, som har besørget varenes transport til stedet, om, at intet er til hinder for varenes utlevering.

§ 51. Det beror på eieren, hvor lenge varer skal henligge på tollbodens pakkhus eller oplagssteder, når han betaler den fastsatte opleggelsesavgift, hver gang denne for et helt år er påløpet.

Innfinner ingen sig ved denne tid og betaler den påløpne avgift, har tollvesenet ved opslag på tollboden og ved bekjentgjørelse i offentlig tidende å meddele opplysning om de overliggende varer med tilføiende, at de vil bli realisert, såfremt ingen til varene berettiget melder sig og klargjør dem innen 3 måneder.

Har sådan klargjøring ikke funnet sted innen sistnevnte tidsfrist, realiseres varene ved tollvesenets foranstaltning til inntekt for tollkassen.

Tollvesenet kan når som helst, om det finnes nødvendig, foranstalte bortsolgt ved offentlig auksjon uholdbare eller bedervede varer eller, om de i det minste ikke kan gi dekning for toll, foranstalte dem tilintetgjort.

Med hensyn til eventuelt overskudd ved auksjonen forholdes i dette tilfelle som i § 41 bestemt.

§ 52. Under varenes henliggen på tollbodens pakkhus eller oplagssteder kan eieren tillates å istandsette beskadedet emballage eller foreta annen behandling av varene til deres bevarelse. Forsømmer vedkommende sådan istandbringelse m. v., kan tollopsynet foreta det fornødne på hans bekostning.

Når varer uten å overføres til frilager, frihavn eller transittoplag, ønskes tollekspedert, videresendt eller gjenutført i partier, som ikke utgjør hele pakninger, kan tollopsynet i særlige tilfelle tillate, at pakningenes deling og

i tilfelle varenes ompakning finner sted på tollbodens pakkhus eller oplagssteder. 22 juni.
Nr. 5.

Kapitel 5.

Om kredittoplag.

§ 53. Rett til kredittoplag tilkommer:

- a) enhver handelsberettiget i de kjøpstæder og ladestæder, hvor tollsted er oprettet, forsåvidt angår kredittoplagsvarer, som vedkommende har rett til å handle med;
- b) enhver håndverksdrivende i de under a nevnte kjøpstæder og ladestæder, samt fabrikanter og verkseiere, også om deres anlegg er beliggende på landet, forsåvidt angår varer, som anvendes til deres håndverks-, fabrikk- eller verksdrift.

Det er Kongen overlatt å bestemme, hvorvidt og på hvilke betingelser kredittoplagsrett skal tilståes også på andre steder enn de foran nevnte, såfremt tollopsyn er stasjonert på stedet og opkreving av kredittoplagstoll kan finne sted.

§ 54. Kredittoplagsvarer må ikke henlegges utenfor grensene av de i foregående paragraf nevnte steder, medmindre Kongen hertil gir tillatelse.

For enkelt tilfelle kan sådan tillatelse gis av tollkammeret.

§ 55. De varesorter, for hvilke kredittoplagsrett i den til enhver tid gjeldende tariff for innførselstollen finnes fastsatt, kan — dog ikke i mindre mengde enn i tariffen anført — tas på kredittoplag, ikke alene straks ved deres innførsel fra utlandet, men også ved å overføres fra et kredittoplag til et annet eller fra tollbodens pakkhus, transittoplag, frilager eller frihavn til kredittoplag på samme eller annet sted. Kredittoplagsvarer kan også overføres til transittoplag, frilager eller frihavn, men kan da ikke påny tas på kredittoplag.

§ 56. Varer, som aktes overført fra kredittoplag til kredittoplag, transittoplag, frilager eller frihavn, kan ikke fraskrives eller tilskrives i mindre mengde enn den, hvori de, når de innføres fra utlandet, kan tas på kredittoplag. Varer, som fra kredittoplag utgår til utlandet, kan derimot fraskrives oplaget, når de utgjør minst fjerdeparten av nevnte mengde. Utføres de til skibsbruk ombord i avgående fartøier eller i norske fartøier, som ligger i utlandet, kan de fraskrives oplaget, uansett mengden.

§ 57. Når varer umiddelbart fra utlandet eller fra transittoplag, frilager eller frihavn tas på kredittoplag,

22 juni. forholdes med angivelse og eftersyn på samme måte, som
Nr. 5. er foreskrevet med hensyn til varer, som angis til fortolling.

Når varene i oplagsregnskapet er anført oplagshaveren til konto, kan han motta dem under egen bevaring, efterat avgifter og omkostninger, som pliktes betalt straks, er erlagt.

§ 58. Ved overførsel av kredittoplagsvarer fra oplag til oplag på samme sted skal så vel den, fra hvis oplag varene utgår, som den, på hvis oplag de inngår, forut gjøre angivelse derom til stedets tollkasserer.

Når varer overføres fra kredittoplag på et sted til lignende oplag på annet sted, skal avsenderen utferdige angivelse i to eller flere likelydende eksemplarer. Disse angivelser avgis til tollkassereren på avsendelsesstedet, hos hvem det ene eksemplar blir beroende, mens det annet eksemplar efter å være påtegnet av tollkassereren og stemplet av tollopsyntet, som legitimasjon ledsager varen og avleveres til tollkassereren på mottagelsesstedet.

Varemottageren utsteder to eller flere likelydende angivelser til kredittoplag, hvilke avleveres til mottagelsesstedets tollkasserer, som forsyner dem med bevidnelse om, at de deri anførte varer er tilskrevet mottagerens kredittoplag.

På samme måte forholdes ved overførsel av kredittoplagsvarer til transittoplag, frilager eller frihavn. Ved sådan overførsel fraskrives i oplagskontoen bare den mengde, som finnes av tollvesenet ved fremkomsten til mottagelsesstedet.

Med iakttagelse av forannevnte regler kan kredittoplagsvarer forsendes som frigjorte fra et tollsted til et annet.

§ 59. Når en oplagshaver vil utføre varer fra sitt kredittoplag til utlandet eller til skibsbruk, har han å utstede angivelse derom i to eller flere likelydende eksemplarer. Innpakket gods forsynes med merke, som på angivelsen nøiaktig må anføres.

Efterat tollkassereren har iakttatt det fornødne med disse angivelser, avgis de til tollopsyntet. Så snart dette har anstillet fornøden undersøkelse av varene og påsett innlastningen, meddeles bevidnelse om dennes overensstemmelse med angivelsene. Et eksemplar av disse blir å benytte som bilag ved vedkommende fartøis utklarering, mens det annet tilbakeleveres oplagshaveren, som selv opbevarer det til fremleggelse ved sin fjerdingårs-avregning.

§ 60. De oplagsvarer, som oplagshaveren uttar av sitt oplag til avsetning og forbruk i landet, anmelder han kun ved hvert fjerdingårs utgang, da der fra tollvesenets side gjøres avregning med ham over de tollbeløp, han for det forløpne fjerdingår har å erlegge av sitt oplag. 22 juni. Nr. 5.

§ 61. Varer, som ved fjerdingårs-avregningen finnes å ha ligget 1 år på kredittoplag, skal derfra utgå til fortolling, og det uten hensyn til, om de har henligget på en eller flere oplagshaveres oplag på samme eller annet sted.

Likeledes bør av oplaget utgå til fortolling ved fjerdingårs-eftersynet:

- a) enhver varesort, av hvilken beholdningen utgjør mindre enn halvdel av den minste mengde, som kan tilskrives, og
- b) varer, som finnes å være bedervet eller forringet i den grad, at de ikke inneholder tilstrekkelig sikkerhet for de dem påhvilende avgifter.

§ 62. Til betryggelse for de avgifter, som betroses oplagshaveren, fastsettes:

- a) Tollinspektøren kan, når og så ofte han anser det for nødent, også mellom fjerdingårs-avregningene, efterse eller la efterse oplagsvarene. Derhos er han, når han har grunnet tvil, om toldkassens fordring hos oplagshaveren for de allerede forfalte eller forfallende avgifter kan anses betrygget, berettiget til i mangel av annen gitt sikkerhet å ta oplagsvarene eller så mange derav, som han anser tilstrekkelig til avgiftenes betaling, under lås. Disse varer foranstalter da tollkassereren straks bortsolgt ved offentlig auk-sjon, innkasserer beløpet og avleverer det mulige overskudd til oplagshaveren.

Når en oplagshaver stiller antagelig sikkerhet for sine oplagsavgifters riktige erleggelse til hvert fjerdingår, skal hans oplag mellom fjerdingårs-avregningene være fritatt for annet eftersyn enn det, som tollvesenet på grunn av forandring i tollen på kredittoplagsvarene måtte foreta.

- b) De avgifter, som efter anvendelsen av den under bokstav a nevnte forføining ikke av oplagsvarene blir dekket, eller som ikke til de i § 66 bestemte tider erlegges, kan inndrives ved utpantning efter begjæring av tollkassereren til vedkommende rettsbetjent.
- c) Når nogen, som til kredittoplag er berettiget, dør, åpner akkordforhandling, eller får sitt bo tatt under konkursbehandling, skal skifteforvalteren straks med-

22 juni.

Nr. 5.

dele dette til vedkommende tollkasserer, som ufortøvet melder til skifteretten i døds- og konkursboer, om boet skylder kredittoplagstoll og i tilfelle hvor meget.

Hvis der da ikke innen fire uker, efterat tollkassereren har inngitt sin regning, fra boets side stilles antagelig sikkerhet for, at den skyldige avgift innen fire måneder skal bli betalt, er skifteretten forpliktet til på kassererens forlangende uten opphold til tollopsynet å utlevere de i boet værende oplagsvarer eller så mange derav, som utfordres til dekkelse av tollkassens fordring, med hvilke varers salg der da forholdes, som under bokstav a er bestemt.

- d) Statskassen tilkommer første prioritets panterett i samtlige varer av den i vedkommende oplagskonto betegnede art, uanbrukne eller anbrukne, og i de derav tilvirkede produkter, som finnes i oplagshaverens eller hans bos besiddelse, nogen for alle og alle for nogen.

§ 63. På en av de fire første søknedager i månedene januar, april, juli og oktober innleverer enhver oplagshaver til tollkassereren på stedet en av ham selv underskrevet generalforklaring, inneholdende:

- a) artiklens navn i bokstavorden;
- b) beholdningen efter siste fjerdingårs generalforklaring;
- c) de varer, som i løpet av fjerdingåret er tatt på oplag enten umiddelbart fra utlandet eller ved overførsel fra annet oplag, fra transittoplag, frilager eller frihavn;
- d) summen av rubrikkene b og c;
- e) de varer, som er utført til utenrikske steder, og hvis utførsel godtgjøres ved medsendelse av de hos oplagshaveren beroende, i § 59 omhandlede angivelser;
- f) de varer, som er overgått til andres kredittoplag, transittoplag, frilager eller frihavn, samt de fra kredittoplaget til Finnmark utførte varer, for såvidt som disse sammesteds er tollfrie;
- g) de varer, som i fjerdingårets løp er fortollet enten ifølge den ved siste eftersyn fremlagte kontinuasjonsangivelse eller ifølge andre fortollingsangivelser;
- h) de varer, han av oplaget har uttatt til avsetning, og som derfor nu blir å fortolle;
- i) hvor meget han av hvert slags har i behold;
- k) summen av rubrikkene e til i.

Oplagshaveren plikter til enhver tid å føre nøiaktig

fortegnelse over de rum og steder, hvor kredittoplagsbeholdningene forefinnes, samt derhos anføre fortegnelsen på generalforklaringen. 22 juni. Nr. 5.

Efter generalforklaringen utsteder tollkassereren for vedkommende tolltjenestemenn en fortegnelse over oplagshaverens beholdning. Dessuten meddeler han dem opgave over, hvad der er tatt på oplag, efterat generalforklaringen er innlevert, hvilket oplagshaveren under eftersynet har å påvise, forat det ikke skal henregnes til den beholdning, han har å forevise.

Derpå bør eftersynet snarest mulig påbegynnes.

§ 64. Ved det i § 63 nevnte eftersyn, som foretas på den dag og til den tid, tollopsyntet tilsier, og hvorved oplagshaveren selv eller ved fullmektig om mulig skal være til stede, påligger det ham å iakttå:

a) Dersom der efter fjerdingårets slutning er avsatt noget av den angitte beholdning, avgir han derover en skriftlig forklaring til vedkommende tjenestemenn, før enn de begynner forretningen.

Vedvarer denne flere dager hos samme oplagshaver, tillates det ham ved hver følgende dags begynnelse å gjøre kontinuasjonsangivelse over, hvad han den foregående dag har avsatt.

b) Varebeholdningen må være således sortert og henlagt, at hvert vareslags for sig bekvemt kan overses og undersøkes, og i øvrig må der ydes tollopsyntet all fornøden hjelp til forretningens hurtige fremme.

c) Som beholdning antas kun varer i hele fustasjer, kurver, kister, kasser, baller, matter, bunter, sekker og desslike i handelen brukelige innpakninger, hvorimot varer, hvis innpakninger er anbrukket, og hvorav noget er uttatt, forfaller til fortolling.

§ 65. I den tid, fjerdingårs-eftersynet foregår, må varer, som kan tas på kredittoplag, ikke føres fra et oplagssted til et annet på stedet, uten at sådant for tollinspektøren i forveien er anmeldt og passerseddel meddelt.

Tollinspektøren skal ved opslag på tollboden og, om det fornødiges, på annen hensiktsmessig måte gjøre vedkommende bekjent med, når fjerdingårs-eftersynet begynner, og når det er tilendebragt.

§ 66. Når eftersynsforretningen hos oplagshaveren er tilendebragt, har han senest innen otte dager uopfordret til tollkassereren mot behørig kvittering å betale avgiftene av de varer, som ved eftersynets slutning befantes å være uttatt av oplaget til avsetning eller forbruk i landet, eller som ifølge § 61 er forfalt til fortolling.

22 juni.

Nr. 5.

Foretas intet eftersyn, fordi samtlige varer er angitt som avsatt, eller forfaller samtlige oplagsvarer (ifølge bestemmelsene i §§ 71 og 72) til fortolling, erlegges avgiftene innen otte dager, i første tilfelle fra angivelsens datum og i siste tilfelle fra den tid, forsømmelsen er begått.

§ 67. Ved avregningen iakttas, at varer, som er avsendt til annet innenriksk sted, kun avskrives, såfremt der fremlegges behørig bevidnelse om, at de på bestemmelsesstedet er tatt på nytt oplag eller fortollet, hvilken bevidnelse det påligger oplagshaveren selv å tilveiebringe.

I motsatt fall erlegges avgiftene, som dog igjen godtgjøres ham, såfremt bevidnelsene fremskaffes til den næst påfølgende første eller annen fjerdingårs-avregning, efter at avgiftene er erlagt.

Om varer, som i Finnmark inngår tollfritt, behøver bevidnelsen kun å oplyse, at de i Finnmark er losset.

§ 68. Vil en oplagshaver erlegge toll for oplagsvarer mellem fjerdingårs-avregningene, kan sådant ikke skje for mindre partier enn dem, hvori varene kan tilskrives oplaget, eller for den hele restbeholdning av den enkelte varesort.

§ 69. Når tollforhøielse er besluttet for nogen kreditt-oplagsberettiget vare, skal tollopsyntet foreta eftersyn på vedkommende oplag. På grunnlag av dette eftersyn blir med hensyn til tollens beregning å iakttas, at den forhøiede tollsats kommer til anvendelse på samtlige de på oplagene gjenværende beholdninger av kredittoplagsvarer, herunder også innbefattet varer i anbrukne pakninger. Derimot blir de varepartier, som virkelig er avsatt og utgått av oplaget før tollforhøielsens ikrafttreden, å fortolle efter den tidligere lavere tollsats. Til kredittoplagsvarer regnes i nevnte tilfelle også varer, som er tatt på kredittoplag, men angitt til fortolling siden siste fjerdingårs-eftersyn og før tollforhøielsens ikrafttreden, forsåvidt de fremdeles befinner sig i oplagshaverens eie. Er der allerede betalt toll av disse varer, blir å beregne et tillegg svarende til forskjellen mellem den betalte toll og den toll, som pliktes efter den forhøiede tollsats.

I tidsrummet mellem tollforhøielsens ikrafttreden og det ekstraordinære eftersyn må ingen varer uttas av kredittoplaget, uten at anmeldelse er skjedd til tollinspektøren; av disse varer blir den høiere tollsats å erlegges.

Ved tollnedsettelse gjelder den samme fremgangsmåte som i denne paragrafs første avsnitt omhandlet, således at den lavere tollsats kommer til anvendelse på kre-

dittoplagsbeholdningene, mens de av oplaget før tollnedsettelsen utgatte varer fortolles efter den tidligere høiere tollsats. 22 juni. Nr. 5.

Oplagshaveren plikter på tollopsykets forlangende å forelegge dette sine bøker og forretningspapirer vedkommende oplagsvarene til kontroll av de opgitte mengder av disse.

§ 70. Ved de eftersyn, som foretas i anledning av tollforhøielser, skal oplagshaveren ved forretningens begynnelse meddele fortegnelse over, på hvilke steder og i hvilke rum vedkommende vare forefinnes, og påvise enhver beholdning av denne samt derhos avgi skriftlig erklæring om, at ingen andre eller flere varer av vedkommende slags enn de for tollvesenet omforklarte has i behold.

Over de varemengder, som med hjemmel av foregående paragraf blir å fortolle efter den tidligere lavere tollsats, innleveres derefter angivelse, hvilken tillikemed ovennevnte erklæring blir å undertegne egenhendig av oplagshaveren eller av nogen, han dertil bemyndiger.

Ved tollnedsettelse fremgås på lignende måte, dog således, at den skriftlige erklæring i dette tilfelle skal inneholde forsikring om, at de påviste beholdninger virkelig henhører til oplagshaverens kredittoplag.

Tollen av de avsatte og utgatte varer erlegges, hvor ikke § 62 a eller b kommer til anvendelse, i forbindelse med først påfølgende ordinære eftersyn og efter de om fjerdingsårs-avregninger gjeldende regler.

§ 71. Uteblir en kredittoplagshaver mot forskriftene i denne lovs § 64 fra eftersynet av hans oplagsbeholdning, erlegger han til Tolletatens Understøttelsesfond 10 kroner.

Møter han ikke efter fornyet tilsigelse, anses samtlige hans oplagsvarer forfalne til fortolling.

§ 72. Innleverer en kredittoplagshaver ikke sin generalforklaring innen utløpet av den i § 63 fastsatte tid, erlegger han til Tolletatens Understøttelsesfond 10 kroner for hver av de første syv dager, han uteblir; men efter denne tid forfaller samtlige hans oplagsvarer straks til fortolling.

§ 73. Uteblir oplagshaveren efter den i § 66 bestemte termin med de avgifter, han har å betale, erlegger han derav til Tolletatens Understøttelsesfond 1 pct. daglig, inntil betaling skjer eller den i § 62, bokstav b nevnte utpantning er avholdt, hvilken forretning tollkassereren senest innen fjorten dager forlanger.

22 juni.
Nr. 5.

Kapitel 6.

Om frilagre og frihavner.

§ 74. Ved frilager forståes en bygning eller et område med bygninger og oplagsplasser, som ved innhegning eller på annen måte er avsperrret fra tiliggende bygninger eller områder, og hvor varer — med de innskrenkninger og på de betingelser, som denne lov eller den til enhver tid gjeldende tolltariff eller nogen i henhold til disse gitt forskrift bestemmer — uten undersøkelse eller tollbehandling kan inntas og lagres samt ompakkes, deles, sorteres, blandes og i øvrig behandles og bearbeides med samme frihet, som om de befant sig utenfor rikets tollgrense. Dog kan industriell virksomhet, forsåvidt dertil i særegne tilfelle måtte være anledning, ikke drives uten særskilt bevilling av Kongen.

Der kan av Kongen gjøres innskrenkninger i adgangen til å behandle eller bearbeide visse slags varer eller treffes særlige bestemmelser angående deres tollbehandling, når dette anses nødvendig for kontrollens skyld eller for å hindre, at frilagervarer ved fortollingen kommer i begunstiget stilling like overfor varer, som innføres på annen måte.

Hvor intet annet i loven eller tolltariffen er bestemt, betraktes frilager i tollrettslig henseende som utland.

Frilager står under tollopsynets kontroll og bevoktning, hvorfor dette til enhver tid skal ha uhindret adgang overalt i lageret.

§ 75. Frilager til almindelig avbenyttelse (almindelig frilager) kan opprettes på tollstedene. Tillatelse til deres anlegg og drift kan av Kongen meddeles kommuner, aktieselskaper og ansvarlige selskaper, hvis bestyrere eller innehavere er norske statsborgere, samt personer, som er norske statsborgere. Hvor bevilgning dertil foreligger, kan sådant frilager også opprettes for det offentliges regning.

Utgiftene til den fornødne tollbevoktning og tollbetjening på almindelig frilager bæres av staten. De kan dog efter bestemmelse av Kongen kreves helt eller delvis refundert hos lagerets eier, forsåvidt de står i misforhold til den ved tollforretningene på frilageret bevirkede letelse i tollvesenets øvrige forretningsbyrde.

§ 76. Opførelse og innredning av almindelig frilager foregår efter forut av Kongen approberte planer. Lageret må være bekvemt beliggende for sitt øiemed, forsynt med hensiktsmessige ekspedisjonslokaler for tollbehandling og med tilstrekkelige vaktrum for tollopsynet samt for øvrig

innrettet således, at den fornødne tollbevoktning kan skje 22 juni.
 på betryggende måte. De nærmere bestemmelser herom Nr. 5.
 samt om lagerets utstyr for øvrig gis for hvert enkelt tilfelle av Kongen.

Forinnen lageret tas i bruk, skal det efter besiktigelse av tollinspektøren være godkjent av Tolldepartementet.

§ 77. På almindelig frilager kan innlegges alle slags utenrikske så vel ufortollede som fortollede og tollfri varer samt innenlandske produkter og tilvirkninger, som aktes benyttet på lageret til blanding eller bearbeidelse med andre varer. Med Tolldepartementets samtykke kan også dersteds innlegges innenlandske produkter og tilvirkninger, som ønskes inntatt mot godtgjørelse av den for samme eller for deri inneholdte bestanddeler erlagte toll eller tilvirkningsavgift efter de herom til enhver tid gjeldende bestemmelser.

Fra adgang til innleggelse undtas dog varer, hvis innførsel i riket er forbudt, varer, som ikke fortolles efter tolltariffens almindelige tollsats, forsåvidt der ikke herfra av Kongen gjøres undtagelse, eksplosivstoffer eller ildsfarlige saker og, forsåvidt ikke betryggende isolasjon kan finne sted, varer, som kan innvirke skadelig på annet opplagt gods. Efter lagereierens ønske kan også utelukkes andre varer, som på grunn av sin beskaffenhet kan være skadelige eller medføre ulemper for lokalene. Likeledes kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, treffe bestemmelse om, at visse varer utenfor de nevnte skal være utelukket fra innleggelse.

Opstår tvil om, hvorvidt innpakket gods er av sådan beskaffenhet, at det ikke må innlegges på frilager, har tollopsyntet rett til å la pakningen åpne.

§ 78. På frilager kan utenrikske varer inngå ved innførsel fra utlandet samt ved overførsel fra kredittoplag, transittoplag, frihavn eller tollbodens pakkhus.

Fra frilager kan varer utgå til utførsel eller til skibsbruk, til fortolling eller kredittoplag samt overføres til transittoplag, frihavn eller tollbodens pakkhus.

Likeledes kan varer overføres fra ett til et annet frilager.

Ved uttagelse fra frilager av der innlagte innenrikske eller frigjorte varer kommer til anvendelse de bestemmelser, som gjelder ved gjeninnførsel av sådanne varer fra utlandet.

§ 79. Tolldepartementet bestemmer for hvert enkelt frilager de tider, hvori det skal holdes åpent til almindelig avbenyttelse og inntagning av varer, samt de tider, hvori

22 juni. varers uttagning, tollbehandling og ekspedisjon skal finne
Nr. 5. sted.

§ 80. Innen frilagers område må ikke drives detaljhandel. Heller ikke må dersteds oplagte varer anvendes til fortæring eller personlig bruk.

§ 81. Avgiften for benyttelse av frilager samt vilkårene for øvrig i forholdet mellom dettes eier og leierne fastsettes ved særskilte takster og regler, som approberes av Tolldepartementet. For avgiftene har lagerets eier i de oplagte varer retensjonsrett næst efter statens tilkommende for toll og mulig pådratte omkostninger til det offentlige.

§ 82. De nærmere bestemmelser om frilagerets drift og benyttelse, om forretningsordenen, om de fornødne spesialangivelser og formene for ekspedisjon for øvrig av varer til og fra lageret samt om, hvad der bør iakttas til opprettholdelse av orden og sikkerhet, gis av Tolldepartementet.

§ 83. Dersom frilager ikke til enhver tid holdes i forsvarlig samt for det offentliges og leierens interesser betryggende stand, kan Tolldepartementet på eierens bekostning treffe de i så henseende fornødne foranstaltninger, likesom Kongen kan tilbakekalle den lagereieren meddelte bevilling.

For sine utlegg, som inndrives ved utpantning, har det offentlige panterett i lageret som bestemt for skatter på fast eiendom, dog under betingelse av, at inndrivelsen foregår med sådan hurtighet, at innførselen tinglesees senest på annet ting, efterat seks måneder er forløpet siden arbeidets tilendebringelse.

§ 84. Has der på tollbodens egne pakkhus eller oplagssteder for øiemedet tjenlige rum, kan disse av Kongen tillates anvendt som frilager mot sådan avgift, som av Tolldepartementet bestemmes. Betales avgiften ikke i rett tid, kan varene av tollinspektøren efter forutgående bekjentgjørelse foranstaltes bortsolgt ved offentlig auksjon til dekkelse av toll og avgifter på eierens gevinst eller tap.

§ 85. På samme vilkår, som i dette kapitel er bestemt, kan Kongen også tillate frilager opprettet i eller utenfor tollstedene til bruk alene for enkelte bestemte personer, forretninger eller bedrifter.

Omkostningene ved den i disse anlegg nødvendige tollbetjening og tollkontroll erstattes i alle tilfelle det offentlige av anleggets eier eller eiere, som derfor har å stille sådan sikkerhet, som av Tolldepartementet finnes betryggende. På tollsteder, hvor almindelig frilager ikke fore-

finnes, kan dog tollvesenets utgifter efter bestemmelse av Kongen helt eller delvis overtas av det offentlige.

22 juni.
Nr. 5.

§ 86. Den for bevoktning og kontroll fungerende høieste tolltjenestemann er berettiget til å la enhver, som forlater frilagerets område, underkaste undersøkelse efter de derom i § 17 gitte bestemmelser.

§ 87. Når varer, som i henhold til § 84 bortselges ved offentlig auksjon, utbringes til mer enn fornødiges til dekkelse av tollen, pådratte omkostninger og skyldige avgifter, står overskuddet til disposisjon for eieren i tre år efter auksjonens avholdelse. Efter utløpet av dette tidsrum tilfaller beløpet tollkassen.

§ 88. Dersom eier eller bestyrer av frilager kommer til kunnskap om, at overtredelser av denne lov eller nogen i henhold til loven gitt bestemmelse finner sted på lageret, bør han såvidt mulig søke å hindre dette. Han skal dessuten uten opphold anmelde forholdet for tollvesenet.

§ 89. Ved frihavn forstås et fra omliggende territorier bestemt avgrenset havneområde med tilhørende kai-anlegg, oplagsplasser, bygninger og andre innretninger, som under de innskrenkninger som Kongen eller Stortinget bestemmer, i tollrettslig henseende betraktes som utland.

De nærmere vilkår for frihavns opprettelse samt fornødne bestemmelser om deres utstyr og benyttelse gis av Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

For øvrig kommer de om frilagre gitte forskrifter også til anvendelse på frihavner.

Kapitel 7.

Om transittoplag.

§ 90. Ved almindelige transittoplag forstås på tollstedene oprettede, for almindelig benyttelse bestemte pakkehus eller oplagsplasser, hvor utenlandske varer kan innlegges og lagres ufortollet under tollvesenets lås og/eller segl efter de nedenfor nærmere bestemte regler.

§ 91. Varer, som innlegges på de i § 90 nevnte oplag, kan før innleggelsen av tollvesenet forlanges underkastet sedvanlig tollbehandling til bestemmelse av deres tariffmessige art og mengde. De nærmere forskrifter herom gis av Tolldepartementet.

§ 92. På transittoplag henliggende varer skal i almindelighet ikke underkastes annen behandling enn den, som er nødvendig for å hindre bedervelse eller lekk eller for å vedlikeholde innpakninger og merker.

Tolldepartementet kan dog efter nærmere bestemte

22 juni. regler tillate, at der på oplaget under tollopsynd foretas
 Nr. 5. ompakning og deling samt, hvor dertil forefinnes særlig grunn, sortering, blanding eller annen for varenes avsetning ønskelig behandling.

I ekstraordinære tilfelle, eller hvor i henhold til nærværende paragraf tillatte operasjoner med varene legger uforholdsmessig beslag på tollopsyndet, kan av Tolldepartementet bestemmes en passende godtgjørelse til tollkassen for den fornødne tollbetjening.

§ 93. Ved fortolling av varer, som uttas fra oplagene, blir — forsåvidt tollbehandling har funnet sted ved innleggelsen — tollen i almindelighet å beregne efter den derunder funne art og mengde. Er mengden forminsket, og det anses utvilsomt, at dette skyldes naturlig svind eller naturlig lekk, kan dog efter anmodning av oplagshaveren den ved uttagelsen tilstedeværende mengde, efterat denne ved fornyet undersøkelse er bragt på det rene, legges til grunn for tollberegningen, forsåvidt ikke for vedkommende varesort anderledes er bestemt i tolltariffen.

Likeledes kan Tolldepartementet, hvis ingen bestemmelse i tolltariffen derfor er til hinder, tillate, at vekt-tap, som opstår ved operasjoner med varene i henhold til foregående paragraf, fritas for toll, samt tillate eller forlange, at varer, som ved den hjemlede behandling er gått over til en annen tariffsats, i oplagsregnskapet omskrives og ved uttagelsen behandles efter sin nye beskaffenhet.

I alle tilfelle kommer — på samme måte som ved fortolling av tidligere ikke undersøkte varer — den ved uttagelsen gjeldende tolltariff til anvendelse.

§ 94. Varer, som under henliggen på transittoplag går tilspille eller ødelegges ved ildebrand eller annen ulykkelig hendelse eller ved oplagshaveren utilregnelig uheld, kan efter Tolldepartementets bestemmelse fritas for toll. Samme fritagelse kan av tollinspektøren innrømmes for varer, som, uten at det kan tilskrives forsømmelse fra oplagshaverens side, er blitt bedervet eller ikke anses verd tollen, mot, at de av oplagshaveren besørger under tollopsynd tilintetgjort.

§ 95. Tolldepartementet kan bestemme minimumsgrenser for de varemengder, som kan innlegges på oplagene eller uttas derfra. Dog bør herved ikke hindres fortolling eller utførsel i mindre partier som prøver eller til skibsbruk.

§ 96. Tollopsyndet har til enhver tid adgang til å foreta eftersynd av de på oplagene beroende varer og skal foreta

sådan eftersyn minst én gang hvert år efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse. 22 juni.
Nr. 5.

§ 97. Oplagsfristen er i almindelighet to år, regnet fra varens første innleggelse på oplag. Dog kan denne frist efter Tolldepartementets bestemmelse på ansøkning forlenges, når dertil finnes grunn. Er varene ikke uttatt innen utløpet av den bestemte tid, kan de av tollinspektøren efter forutgående bekjentgjørelse foranstaltes bortsolgt ved offentlig auksjon på eierens gevinst eller tap.

§ 98. På transittoplag innlagte varer kan erholdes overført til ny eier, når tollvesenet herom av oplagshaveren forelegges skriftlig anmodning, vedtatt av den, til hvem overdragelsen skal skje.

§ 99. Istedenfor almindelig transittoplag kan i den utstrekning og under de begrensninger og tillempninger, som Tolldepartementet bestemmer, av dette tillates anvendt transittoplag på private pakkhus, som av tollinspektøren i overensstemmelse med de bestemmelser, Tolldepartementet herom måtte utferdige, finnes betryggende og hensiktsmessig innrettet.

For tollbetjening på private transittoplag kan av Tolldepartementet pålegges oplagshaveren en passende godtgjørelse til tollkassen. Dog bør sådan på mindre tollsteder, hvor almindelig transittoplag ikke has og av Tolldepartementet efter trafikken heller ikke finnes påkrevet, i almindelighet ikke forlanges, medmindre enten de i § 92, siste del, nevnte grunner foreligger, eller oplaget ved sin beliggenhet legger uforholdsmessig beslag på tollopsyntets tid.

Private transittoplag kan, hvor dertil finnes særegen grunn, tillates også utenfor tollstedets grenser.

§ 100. Såfremt ikke anderledes er foreskrevet, skal om transittoplag for øvrig gjelde de om frilager gitte bestemmelser, forsåvidt de derpå er anvendelige.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan treffe særlige bestemmelser om utelukkelse av varer fra innleggelse på transittoplag.

Kapitel 8.

Om utførsel av varer til utlandet og utklarering av fartøier.

§ 101. Enhver, som vil utføre varer med fartøi til utlandet, plikter med nedennevnte undtagelser å inngi angivelse derom til tollkassereren. Angivelsene skal inneholde opplysning om, med hvilket fartøi og til hvilket land

22 juni. varene skal utføres, samt varenes slags og mengde. Mengden anføres i overensstemmelse med, hvad der utkreves for beregning av skibsavgifter og særavgifter. For innpakkede varer pliktes dessuten i angivelsen anført pakingenes slags, antall, merker og numre. Innførte innpakkede varer, som ikke har vært undersøkt, kan gjenutføres uten oppgave over slags og mengde, når dette ikke er avsenderen bekjent.

For øvrig treffer Tolldepartementet de nærmere bestemmelser om de opplysninger, som angivelsen skal inneholde, eller som skal meddeles i forbindelse med den, til fyldestgjørelse av gjeldende forskrifter om avgivelse av statistiske meddelelser.

Utførselsangivelser godtas ikke fra andre enn dem, som er berettiget til å utskibe vedkommende varer.

For proviant og andre skibsfornødenheter, som ikke overskrider sedvanlige mengder, utkreves ingen angivelse, medmindre varene er ufortolled eller er varer, hvorfor der søkes godtgjort erlagt toll eller tilvirkningsavgift, eller som tillates utført med avskrivning av toll eller tilvirkningsavgift (skattegodtgjørelsesvarer).

Heller ikke utkreves angivelse for passasjergods eller ting, som medbringes av besetning eller betjening på vedkommende fartøi, medmindre varene er av den beskaffenhed, at der sedvanlig beregnes godsfrakt av dem.

§ 102. Efterat tollkassereren har iaktatt det nødvendige med utførselsangivelsene, avleveres disse til tolløpsynet, som kontrollerer om de er overensstemmende med de varer som skal utføres.

§ 103. Ingen må uten tolløpsynets samtykke foreta innlastning av varer i fartøi, bestemt til utlandet. Undtatt herfra er produkter av fiske og fangst, som på fiske- og fangstfeltene er inntatt i vedkommende fartøier og med disse skal føres videre til utlandet efter utklarering ved tollsted.

I andre tilfelle enn sistnevnte pliktes utførselsangivelse vedkommende varer, hvorav der ved utførsel svares særavgifter, inngitt så betimelig, at varene kan undergis undersøkelse, forinnen deres innlastning finner sted. Det samme gjelder skattegodtgjørelsesvarer (jfr. § 101) og ufortolled varer samt varer, hvis utførsel er undergitt særlige betingelser. Under særlige omstendigheter kan tollinspektøren fritta for sådan forhåndsangivelse som her nevnt. For andre varer kan tollinspektøren i alle tilfelle fritta for forhåndsangivelse.

§ 104. Er varer innlastet uten foreskrevet forhånds-

samtykke av tollopsynt, plikter fartøiets fører igjen å utlosse dem, såfremt tollopsynt anser dette nødvendig av hensyn til varenes undersøkelse eller beregning av pliktige avgifter. 22 juni. Nr. 5.

§ 105. Ved innlastningen av skattegodtgjørelsesvarer (jfr. § 101) eller ufortolleda varer plikter fartøiets fører å etterkomme tollopsynets anvisning med hensyn til varenes anbringelse i fartøiet og deres sikring for øvrig mot ulovlige forføininger. Tollopsynt kan anvende forsegling eller i fornødent fall tollvakt på fartøiets bekostning til sikring av varene.

Om de anvendte sikkerhetsforanstaltninger påføres utførselsangivelsen tollopsynets attest, likesom fartøiets fører på forlangende skal meddele erkjennelse for antallet av de anbragte segl samt forsikring om, at der til de rum eller gjemmer, hvor varene er henlagt, ikke finnes andre adganger enn de for tollopsynt påviste.

§ 106. I hvilken utstrekning undersøkelse av de til utførsel bestemte varer skal finne sted beror på tollopsynets skjønn. Ved undersøkelse av skattegodtgjørelsesvarer (jfr. § 101) blir dog å bringe på det rene varenes slags og mengde samt i fornødent fall deres identitet og ved undersøkelse av varer, som ikke har vært frigjort, deres identitet.

Hvor nøiaktig undersøkelse ikke foretas, plikter avsenderen, til bekreftelse av angivelsenes riktighet, å fremlegge konossement, fraktbrev eller annet dokument vedrørende varenes slags og mengde, såfremt han er i besiddelse av sådant dokument. Forsåvidt angår trelast plikter avsenderen å meddele de til beregning av avgiftene fornødne opplysninger om stykketall og dimensjoner i metrisk eller engelsk mål.

§ 107. Så lenge et fra utlandet ankommet fartøi henligger under lossing, kan i almindelighet ingen innlastning finne sted. Dog har tollinspektøren adgang til å gjøre undtagelse herfra, når omstendighetene tillater det.

Fraregnet de i § 103 omhandlede tilfelle plikter fartøiets fører, forinnen innlastning påbegynnes, å gjøre anmeldelse til tollopsynt med nærmere opplysninger om tid og sted samt om ladningens beskaffenhet. Skal innlastningen foregå utenfor tollsted, skjer anmeldelsen til distriktets tollsted. Er fartøiet ikke forsynt med gyldig målebrev, må ingen innlastning finne sted, før sådant er erhvervet, medmindre Tolldepartementet derfra gjør undtagelse.

22 juni.
Nr. 5.

§ 108. Når et fartøi skal avgå til utlandet, plikter dets fører utenfor det i § 114 nevnte tilfelle å utklarere det hos tollkassereren.

Føreren har ved utklareringen å fremlegge generalangivelse over fartøi og ladning. For ladningens vedkommende behøver generalangivelsen bare å inneholde en henvisning til de spesielle angivelser under anførsel av disses antall. Avgår fartøiet i ballast eller uten andre varer ombord enn skibsfornødenheter, anføres dette. Med hensyn til fremleggelse av målebrev, nasjonalitetsbevis og hjemmel til å føre fartøiet har føreren ved utklareringen samme forpliktelse som i § 30 for innklareringen bestemt.

Efterat generalangivelsen og de deri påberopte spesialangivelser er behandlet og funnet i orden, og avgiftene av fartøi og ladning er erlagt, utferdiger tollkassereren tollpass.

§ 109. I tollpasset skal anføres en almindelig betegnelse av ladningens slags med særskilt opgave over innlastede skattegodtgjørelsesvarer (jfr. § 101) og ufortollede varer samt deres plass i fartøiet.

Innehar fartøiet fra utlandet medbragte varer, som uten oppløsning igjen skal utføres, skal det over disse varer medbragte særlige, i § 24 omhandlede, dokument med påtegning om deres plass i fartøiet vedlegges tollpasset.

§ 110. Når fartøi har inntatt varer til utlandet eller innehar fra utlandet medbragte uoplassede varer, som er bestemt til atter å utføres, skal utklareringen foregå ved det tollsted, hvor eller i hvis distrikt innlastningen har funnet sted, eller hvor fartøiet er blitt innklart. Ballastet fartøi skal utklareres ved det tollsted, hvorfra eller fra hvis distrikt det avgår til utlandet.

Fra disse bestemmelser kan Tolldepartementet på grunn av særlige forhold gjøre undtagelser.

§ 111. Såfremt der, efterat tollpass er meddelt, ved samme eller et annet tollsted skal innlastes varer, forholdes med innlastning og angivelse m. v. som foran bestemt. Tollpasset suppleres enten ved påtegning på dette eller ved utferdigelse av tilleggstollpass. I siste tilfelle anføres på hovedtollpasset tilleggspassenes antall.

§ 112. Innehar et fartøi skibsfornødenheter av ufortollede varer, må fartøiets fører ikke avgå med det fra det tollsted, hvor eller i hvis distrikt det befinner sig, til annet innenriksk sted, forinnan han har erhvervet tollforpasning.

§ 113. Fartøisføreren skal påse, at varer, hvis plass i fartøiet er angitt i tollpasset eller i dette ledsagende

dokument, ikke flyttes uten i overvær av tolltjenestemann, som da anmerker flytningen i tollpasset eller dokumentet. 22 juni. Nr. 5.

Tollopsynet kan tillate flytning uten tilstedeværelse av tolltjenestemann.

§ 114. Fartøier, som i forbifart har anløpet riket uten å innklareres, behøver heller ikke å utklareres.

For sådanne fartøier er det også tillatt uten å inn- eller utklarere i uthavn å innta kull og andre skibsfornödenheter, bestående av innenrikske, frie eller frigjorte varer, efterat tollopsynets tillatelse dertil er erhvervet.

§ 115. Tolldepartementet kan bestemme, at visse varer ved utførsel til utlandet skal være ledsaget av bevidnelser eller erklæringer, avfattet på sådan måte, som departementet foreskriver, og at der for visse varer skal tilveiebringes bevis for deres lovlige fremkomst til bestemmelsesstedet. Plikten til å sørge for, at bevidnelsene eller erklæringene tilveiebringes eller kommer vedkommende i hende, og at beviset for varenes lovlige fremkomst tilveiebringes, kan pålegges så vel avsenderen som den, som foretar transporten av varene.

Departementet kan også bestemme, at sending til utlandet av visse varer med enkelte slags fartøier eller andre transportmidler skal være forbudt eller avhengig av dets tillatelse.

§ 116. Ved landverts utførsel av skattegodtgjørelsesvarer (jfr. § 101), ufortollde varer samt varer, hvorav der ved utførsel svares særavgifter, eller hvis utførsel er undergitt særlige betingelser, plikter den, som skal utføre dem, i betimelig tid å inngi utførselsangivelse til tollkassereren og å sørge for å få dem undersøkt av tollopsynet. Tolldepartementet kan bestemme, at det samme skal gjelde også andre varer.

Bestemmelsene i §§ 101 og 106 kommer til anvendelse på nevnte utførsel i den utstrekning, som det passer på forholdet.

Med hensyn til vareførsel landverts til Sverige gjelder for øvrig de til enhver tid derom gitte særlige bestemmelser.

Kapitel 9.

Om innenriksk sending av varer og om kystfart.

§ 117. Sending innen landet av andre utenrikske ufortollde varer enn kredittoplagsvarer kan alene skje

22 juni. til bestemt tollsted eller tollstasjon, såfremt varene kan
Nr. 5. fortolles ved stasjonen.

Den, som vil foreta sending av sådanne varer, skal derom inngi angivelse til tollkassereren i så mange eksemplarer, som av denne forlanges. Det tollsted eller tollstasjon, hvortil varen aktes sendt, skal anføres i angivelsen. Denne skal dessuten for uinnpakkede varer inneholde opgave over disses slags og mengde og for innpakkede varer opgave over pakningenes antall, slags, merker og numre samt en almindelig betegnelse av varenes slags, forsåvidt den er avsenderen bekjent.

§ 118. Den i § 117 omhandlede angivelse leveres av tollkassereren, efterat det nødvendige er foretatt med den, til tollopsyntet. Innen varenes overlevering til sending treffer tollopsyntet i den utstrekning, det anses påkrevet, foranstaltninger til sikring av, at varene kommer riktig frem til bestemmelsesstedet, og at der blir erlagt pliktig toll av dem. Til opnåelse herav kan varene merkes som tollgods, forsynes med eller legges under tollforsegling, beordres ledsaget av tollvakt eller undergitt nærmere undersøkelse med hensyn til mengde og tariffmessig slags m. v., overensstemmende med de nærmere bestemmelser, som herom måtte treffes av Tolldepartementet.

Sendes varene med fartøi, som forsegles, kan tollopsyntet utferdige lukkeattest, og i så fall kommer reglene i § 7 til anvendelse.

De utgifter, som de anvendte sikringsforanstaltninger måtte medføre for tollvesenet, plikter avsenderen efter departementets bestemmelse å godtgjøre.

§ 119. Efterat der av tollopsyntet er truffet foranstaltninger som i § 118 nevnt, tilbakeleveres angivelsen til tollkassereren forsynt med attest om, hvad der av tollopsyntet er foretatt, og i tilfelle de resultater, hvortil dette er kommet ved undersøkelse av varenes mengde og slags m. v.

Tollkassereren utferdiger derpå tollpass for varene. Som tollpass kan tjene et eksemplar av angivelsen inneholdende den av tollopsyntet avgitte attest i original eller avskrift. Tollpasset utleveres sammen med varene og avgis til tollkassereren på bestemmelsesstedet.

§ 120. Tollkassereren på bestemmelsesstedet skal senest 8 dager efter utløpet av den måned, hvori varene er ankommet, meddele den tollkasserer, som har utferdiget tollpasset, bevidnelse om, hvorvidt sendingen er frem-

kommet og funnet stemmende med det i tollpasset anførte.
22 juni.
Nr. 5.

§ 121. Såfremt sådan bevidnelse som i § 120 omhandlet ikke av avsendingsstedets tollkasserer mottas innen rimelig tid efter den der satte frist og der ikke innen utløpet av 2 måneder, efterat tollkassereren derom har underrettet avsenderen, av denne tilveiebringes fremkomstbevidnelse eller godtgjøres, at varene er forulykket, skal avsenderen straks erlegge den for varene pliktige toll med tillegg av en femtendedels procent av tollen for hver dag fra varenes utlevering til betaling skjer.

Er ved fremkomsten den i tollpasset anførte mengde funnet forminsket, plikter avsenderen å betale toll av det forlite fremkomne.

Har da fornødne opgaver til bestemmelse av tollen ikke vært tilveiebragt ved sendingen av varer, hvorfor fremkomstbevidnelse mangler, beregnes tollen efter avsenderens opgaver derom, såfremt disses riktighet av tollvesenet finnes godtgjort på en efter omstendighetene tilfredsstillende måte. I motsatt fall fastsettes tollen av Tolldepartementet.

Erlagt toll med tillegg kan efter bestemmelse av Tolldepartementet tilbakebetales, såfremt der efter den fastsatte frist tilveiebringes bevidnelse for varens fremkomst eller godtgjøres, at varene er forulykket.

§ 122. Tollkassereren kan forlange, at avsenderen før varenes utlevering stiller betryggende sikkerhet for de beløp, som efter § 121 kan bli å tilsvare.

§ 123. Fartøi, som ankommer fra utlandet, kan her i landet innta varer til annet innenriksk sted, forinnen samtlige fra utlandet medbragte varer er utlosset eller tollekspedert, på betingelse av, at der utferdiges fortegnelse over de inntatte varer, og at disses overensstemmelse med fortegnelsen i den utstrekning, det anses påkrevet, kontrolleres av tollopsyntet. De inntatte varer skal i sådant fall også, i den utstrekning det er gjørlig og finnes hensiktsmessig, forsynes med tollvesenets stempel eller merke. Til kontroll med samme kan også anvendes låsning eller forsegling.

Den nevnte fortegnelse, som skal underskrives av fartøiets fører og for hvis riktighet han er ansvarlig, skal av tollopsyntet vedlegges fartøiets varefortegnelse og lukkeattest.

§ 124. Såfremt nogen utenriksk vare, som i almindelighet er tollpliktig, ved innførsel til enkelte tollsteder skal svare en lavere toll enn den ellers gjeldende eller

22 juni. være tollfri, blir der med hensyn til førsel av sådanne
 Nr. 5. varer mellom de nevnte og andre innenrikske steder å forholde efter de nærmere bestemmelser, som herom blir utferdiget av Kongen.

For innen- eller utenrikske varer, som ved innførsel til eller utførsel fra enkelte landsdeler, fra eller til andre landsdeler er belagt med særavgifter, kan Kongen fastsette de bestemmelser, som finnes fornødne til kontroll med avgiftenes erleggelse.

§ 125. Kongen kan bestemme, at fartøier, som går fra ett innenriksk sted til et annet, skal anmeldes til tollopsynet med opplysning om avgang, bestemmelsessted og ankomst samt om varer og passasjerer, som de medfører.

De nærmere regler herom samt om, hvilke legitimasjonspapirer nevnte fartøier skal være i besiddelse av, gis av Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, treffer bestemmelse om, hvorvidt og i hvilken utstrekning de i loven inneholdte forskrifter om trafikk fra og til utlandet skal gis anvendelse på trafikk fra og til Svalbard.

§ 126. Fremmede fartøier kan like med norske føre varer og passasjerer mellom innenrikske steder, medmindre Kongen anderledes bestemmer.

Kapitel 10.

Om enkelte særforhold ved klarering av fartøier og ekspedisjon av varer i Finnmark, Troms og Nordland fylker.

§ 127. Førere av russiske fartøier eller for russisk regning dertil leiede fartøier, som vil benytte sig av tilstått rett til å drive handel utenfor tollstedene i Finnmark, Troms eller Nordland fylker, skal forinnen anløpe, hvis de er bestemt til Finnmark fylke, ett av tollstedene i dette fylke, men hvis de er bestemt til Troms eller Nordland fylke, Hammerfest, Tromsø, Harstad, Svolvær eller Bodø tollsted for der å innklarere og efter angivelse erlegge pliktige avgifter av fartøi og innehavende varer.

Fartøiets fører plikter å oplosse varene i den utstrekning, som av tollopsynet finnes fornødent til undersøkelse av ladningens innhold. Ved avgangen fra tollstedet forsynes fartøiet med fiskeværpass.

Fra tollstedet må utenfor de ved tolltariffen tillatte skibsprovisjoner av utenrikske varer kun medtas sådanne, som er fortollet eller tollfri.

§ 128. Ved innklarering av de i § 127 omhandlede fartøier erlegges også skibsavgifter for utgående, beregnet som for full-lastet fartøi. Pliktes der særavgift av de va-

rer, som skal innlastes, kan også sådan samtidig kreves 22 juni. erlagt som for full-lastet fartøi og i tilfelle efter høieste Nr. 5. avgiftssats.

§ 129. Efter å ha foretatt tillatt innlastning av varer utenfor tollstedene plikter førerne av de i § 127 omhandlede fartøier forinnen avgangen til utlandet å anløpe, såfremt de har lastet i Nordland eller Troms fylker, Bodø, Svolvær, Harstad, Tromsø eller Hammerfest tollsted, og såfremt de har lastet i Finnmark fylke, et av tollstedene i dette fylke for der å gjøre angivelse over de inntatte varer og utklarere fartøiet. I tilfelle av, at der i henhold til bestemmelsen i § 128 er erlagt for meget i skibsavgifter eller særavgifter, godtgjøres det for meget erlagte.

§ 130. Såfremt noget i § 127 omhandlet fartøi, som er bestemt til Troms eller Nordland fylke, ekspederes ved Hammerfest tollsted, erlegges uansett mulige særskilte tollsatser for Finnmark tollavgifter efter tariffens almindelige satser. Det samme gjelder om skibsavgifter så vel for inn- som utgående.

§ 131. Såfremt det finnes ønskelig ved foranstaltninger fra tollvesenets side å støtte kontrollen med, at de i § 127 nevnte fartøisførere ikke overtrer de for de der nevnte landsdeler gjeldende særlige bestemmelser i handelslovgivningen, kan Tolldepartementet utferdige de forskrifter, som i dette øiemed finnes påkrevet.

Tolldepartementet kan likeledes utferdige nærmere forskrifter for kontrollen med, at pliktige avgifter erlegges.

Kapitel 11.

Om behandling av strandede fartøier og varer.

§ 132. Når et fartøi er strandet, eller gods er berget eller strandet, skal der herom straks, gjennom lensmannen eller i tilfelle vedkommende politimester, gjøres anmeldelse til nærmeste tollsted eller tollstasjon.

§ 133. Over alt, som berges, skal der optas nøiaktig fortegnelse. Er sådan i henhold til sjøfartslovgivningen eller lovgivningen om stranding og vrak foretatt av lensmannen, politiet eller nogen annen, skal vedkommende tolltjenestemann ha anledning til å ta en gjenpart av fortegnelsen. I motsatt fall har han selv å istandbringe denne.

§ 134. Tollopsynet skal påse de strandede eller bergede varer tatt i forvaring. Inntil tollopsyn er kommet til stede, påligger det lensmannen eller i tilfelle politimesteren å sørge for, at varene blir tatt i forvaring.

22 juni. § 135. Strandede eller bergede varer skal bringes til
 Nr. 5. vedkommende tollsted; men de kan også utenfor tollstedene henlegges under tollvesenets lås eller segl, såfremt dette kan skje på betryggende måte, og varenes henbringelse til tollstedet vil være forbundet med for stor uleilighet.

§ 136. Såfremt der pliktes erlagt toll av varer, som i henhold til lovgivningen om stranding og vrak foranstattes solgt ved offentlig auksjon, innbetales tollen og påløpne omkostninger av den, som har avholdt auksjonen, til vedkommende tollkasserer innen 14 dager efter den for salget satte betalingsfrist.

§ 137. Utgifter som påføres ved opfyllelsen av den i § 132 pålagte anmeldelsesplikt, godtgjøres av tollkassen med rett for denne til refusjon av de strandede eller bergede varers verdi.

Kapitel 12.

Om lufttrafikk fra og til utlandet.

§ 138. Med de undtagelser, som blir tilstått i henhold til § 144, skal ethvert fra utlandet kommende luftfartøi lande på og ved avgang til utlandet opstige fra en av de dertil bestemte toll-landingsplasser.

§ 139. Kongen treffer bestemmelser om de steder, luftfartøi kan passere grensen, og den rute det skal følge innen landet. Kongen eller den, han bemyndiger dertil, kan også bestemme, at luftfart over visse områder skal være forbudt eller være tillatt på visse nærmere betingelser.

§ 140. Når et luftfartøi i nødstilfelle overskrider grensen på annet sted enn de fastsatte, skal det lande på den nærmeste toll-landingsplass på dets rute.

Må et luftfartøi i nødstilfelle lande, før det når en toll-landingsplass, skal føreren straks efter landingen underrette nærmeste politi- eller tollmyndighet.

Føreren må på tilfredsstillende måte godtgjøre nødvendigheten av den således foretatte innpassering eller landing.

Luftfartøiet kan ikke fortsette uten samtykke av vedkommende tjenestemann. Efterat denne har foretatt fornøden undersøkelse, skal han stemple reisedagboken og den i § 142 omhandlede ladningsfortegnelse, som gis påtegning om mulig forefunne uoverensstemmelser. Føreren skal i tilfelle underrettes om den toll-landingsplass, hvor han vil ha å henvende sig for tollekspedisjon.

§ 141. Før avreisen til og umiddelbart efter ankom-

sten fra utlandet skal føreren forevise sin reisedagbok 22 juni. for landingsplassens myndigheter og likeledes den i § 142 Nr. 5. omhandlede ladningsfortegnelse.

§ 142. Over varer og reiseformødenheter, som skal medbringes til utlandet, utferdiger føreren en detaljert ladningsfortegnelse overensstemmende med derfor fastsatt skjema.

Vareavsender utferdiger detaljert tollangivelse over varene overensstemmende med derfor fastsatt skjema. Ladningsfortegnelsen skal stemme med tollangivelsene.

For øvrig iakttas ellers gjeldende bestemmelser om utferdigelse av tollpapiir.

§ 143. Før avreisen undersøker vedkommende tolltjenestemann ladningsfortegnelsen og tollangivelsene, foretar de foreskrevne besiktigelser samt påtegner reisedagboken og ladningsfortegnelsen. Påtegningen bekreftes med stempel. Varer eller varepartier, for hvilket sådant er påkrevet, forsegles, og attest derom påføres fortegnelsen.

De av vareavsendere utferdiggede vareangivelser skal opbevares hos tollvesenet til mulig fornøden fremtidig kontroll med ladningsfortegnelsen.

Ved luftfartøiets ankomst skal vedkommende tolltjenestemann forvise sig om, at forseglingen er ubrutt, motta de til stedet bestemte varer til tollekspedisjon og påtegne reisedagboken. Enn videre skal tolltjenestemannen, såfremt fartøiet ikke under samme reise skal fortsette til annen innenlandsk eller utenlandsk toll-landingsplass, beholde ladningsfortegnelsen, men i annet fall tilbakelevere den til fartøiets fører, efterat derpå er gjort fornøden anmerkning om de på anløpsstedet lossede eller lastede varer. Hvis forsegling er brutt, undersøkes forholdet nærmere, og antas den brutt i annet land, underrettes de derværende tollmyndigheter, om derom er truffet overenskomst med vedkommende land. Det samme gjelder, om varene ved ankomsten ikke stemmer med ladningsfortegnelsen.

Ombordværende reiseformødenheter er fritatt for toll i den utstrekning, tollvesenet anser dem nødvendige for den i reisedagboken angitte reise, og de forblir ombord i fartøiet.

Ingen vare eller gjenstand må innlastes i eller utlosses fra luftfartøiet uten tillatelse fra vedkommende tollmyndighet.

§ 144. Som undtagelse fra de almindelige regler kan visse luftfartøier, såsom postførende luftfartøier og luftfartøier, som tilhører lufttransportselskaper, samt luft-

22 juni. fartøier, som tilhører medlemmene av en i hjemlandet
Nr. 5. anerkjent luftfartsklubb eller klubben selv og ikke deltar i almindelig person- og varetransport, av Kongen fritas for forpliktelsen til å lande ved tollandingsplasser og gis tillatelse til å begynne eller avslutte sin reise ved visse andre landingsplasser.

§ 145. Luftfartøier, som ankommer i fart fra utlandet, er tollpliktige på samme måte som luftfartøier ellers.

§ 146. Varer og reiseformødenheter, som kommer fra eller sendes til utlandet med luftfartøi, skal med hensyn til opprinnelse og de forskjellige tollforskrifter eller andre bestemmelser om inn- og utførsel være underkastet de samme regler, som gjelder for varer og reiseformødenheter, som føres på annen måte enn med luftfartøi.

§ 147. Varer og andre ting, som medbringes i luftfartøi fra eller til utlandet, må ikke uten i nødstilfelle nedkastes på norsk område. Fartøiets fører er forpliktet til straks ved fremkomsten til landingsplass å gi tollopsynet meddelelse om sådan nedkastning og dra omsorg for, at det nedkastede hurtigst mulig bringes til stede, eller godtgjøre, at det er gått tapt eller ødelagt.

§ 148. Lovens bestemmelser om behandling av strandede fartøier og varer blir også å iaktta overfor nedstyrtet luftfartøi og overfor varer, som har vært ført i sådant fartøi eller er utkastet fra luftfartøi, forsåvidt de derpå er anvendelige.

§ 149. Såfremt et fra utlandet kommende luftfartøi, som for å nå sitt bestemmelsessted i annet land må flyve over norsk område, lander her, er det forpliktet til å lande ved en tollandingsplass eller annen i henhold til § 144 fastsatt landingsplass. Navnet på denne landingsplass skal innføres i reisedagboken før avreisen. For øvrig kommer til anvendelse de bestemmelser, som ellers gjelder for trafikk til og fra landet med luftfartøi.

§ 150. Når straff idømmes for overtredelser av foranstående regler, skal dette meddeles vedkommende tollmyndigheter i det land, hvor fartøiet er hjemmehørende, såfremt herom er truffet overenskomst med vedkommende land.

§ 151. Forskriftene i dette kapitel gjelder ikke for militære luftfartøier, som ankommer fra utlandet i henhold til spesiell tillatelse, og heller ikke for toll- og politiluftfartøier.

Kapitel 13.

22 juni.

Nr. 5.

Om mengdebestemmelse og verdsettelse
av varer.

§ 152. Den for tollvesenet nødvendige veining eller måling påses og bevidnes av tollopsykets tjenestemenn. Efter tollinspektørens bestemmelse kan også godtas attesterte opgaver over vekt og mål fra kommunale veiere og målere, når veining eller måling foretatt av disse finnes å være tilstrekkelig betryggende.

§ 153. Til den veining eller måling, som foregår på eller ved tollboden, leverer tollvesenet de fornødne vekt- eller måleredskaper. Derimot tilveiebringes disse redskaper av den, for hvem der veies eller måles, når forretningen foretas annensteds under tollopsyn.

§ 154. Varens eier plikter å tilveiebringe den til tollbehandlingen eller ekspedisjonen nødvendige arbeidshjelp.

Tolldepartementet kan bestemme, at arbeidet skal utføres av faste, av tollinspektøren antatte arbeidere mot et av departementet fastsatt gebyr, som svarer til omkostningene ved arbeidernes avlønning og utredes av den, for hvem arbeidet utføres.

Tolldepartementet kan også i særlige tilfelle bestemme at representant for vareeier nektes adgang til å toll-ekspedere varer.

§ 155. Bestemmelse av varers kubikkinnhold, når avgifter efter samme skal beregnes, foretas av tollopsynet efter reglement, fastsatt av Kongen.

§ 156. Reiser der sig tvist mellem tollvesenets tjenestemenn og fortollere eller andre om vekt eller måls riktighet, avgjøres tvisten av vedkommende politimyndighet.

§ 157. Ved fortolling av varer, hvorav toll skal erlegges med visse procent av varens verdi, plikter importøren å avgi skriftlig erklæring om fortollingsverdien samt om varens pris og andre forhold, som efter tolltariffens regler derom er bestemmende for varens ansettelse til fortollingsverdi. Importøren plikter likeledes i den utstrekning, det er gjørlig, å fremlegge faktura, fraktbrev og andre dokumenter, som tollopsynet måtte forlange til kontroll med hans angivelse av varens pris m. v.

Om form og innhold av nevnte erklæring og bevisdokumenter kan Tolldepartementet treffe nærmere bestemmelse.

Tollopsynet er berettiget til så vel ved fortolling som senere å kontrollere de meddelte opgaver vedrørende varens fortollingsverdi ved eftersyn av vedkommendes for-

22 juni. retningsbøker og øvrige regnskapsmateriale samt hans
Nr. 5. korrespondanse m. v.

§ 158. Såfremt importøren ikke avgir den i § 157 omhandlede verdiangivelse, eller tollopsynet ikke finner, at den av ham angitte fortollingsverdi er i overensstemmelse med den verdi, som efter tolltariffens regler skal legges til grunn for tollberegningen, har tollopsynet efter beste skjønn å bestemme fortollingsverdien.

Hvis tollopsynet har vanskelig for i nevnte tilfelle å bestemme fortollingsverdien, kan det overlate bestemmelsen til den i § 159 omhandlede for tilfellet opnevnte vurderingsnevnd. Det samme kan importøren gjøre, om han ikke er tilfreds med den av tollopsynet bestemte fortollingsverdi. Han har dog adgang til å innanke saken for Tolldepartementet, som i så fall kan treffe endelig avgjørelse, om det dertil finner sig foranlediget. Det siste gjelder også, om verdien er fastsatt av den i § 159 omhandlede vurderingsnevnd.

§ 159. Vurderingsnevnden skal bestå av 3 uvillige og med hensyn til verdsettelsen av de varer, som forelegges nevnden, særlig sakkyndige menn. Av disse velger tollopsynet én og fortolleren én, mens den tredje, som skal være nevndens formann, velges av de nevnte to i fellesskap eller, om de ikke kan bli enige om valget, av stedets byfogd eller den embedsmann, som utfører stedets byfogdforretninger. Reises der fra nogen av partene innsigelse mot nogen av de valgte menn, avgjøres innsigelsen av vedkommende embedsmann, som i tilfelle opnevner nye medlemmer i stedet for de først valgte.

Forlangende om en verdibestemmelses foreleggelse for nevnden skal skje til den annen part innen 8 dager, efterat tollopsynet har truffet avgjørelse med hensyn til verdibestemmelsen, og den, som har stillet forlangendet, har straks derefter å treffe forføining til nevndens opnevneelse. Finner nevnden, at fristen er overskredet, avviser den saken, og det har da sitt forblivende med tollopsynets avgjørelse, hvis dette har bestemt fortollingsverdien. Har tollopsynet ingen fortollingsverdi fastsatt, skal dette derpå straks fastsette sådan, hvorefter der blir anledning for importøren til overensstemmende med de nevnte regler å innbringe saken for nevnden.

Ved realitetsbehandlingen skal nevnden, efterat der er levnet partene rimelig tid til å anføre, hvad de anser påkrevet, overensstemmende med tolltariffens regler for verdifortolling bestemme den verdi, hvorefter fortollingen skal skje. Som verdi skal gjelde, hvad minst to av

nevndens medlemmer blir enige om, eller om alle tre har 22 juni.
hver sin verdsettelse, middeltallet mellem de verdier, som Nr. 5.
fremkommer som middeltall mellem de to høieste og de
to laveste verdier.

§ 160. Vurderingsnevndens godtgjørelse fastsettes av
Tolldepartementet efter forslag av nevnden.

Utgiftene ved nevndens behandling av en for den
innbrakt sak bæres av importøren, såfremt saken avvises,
fordi den av ham er forsent innbragt, eller såfremt han
ikke har angitt til tollvesenet fortollingsverdien eller mot-
villig undlatt å avgi den i § 157 omhandlede erklæring eller
fremlegge de sammesteds omhandlede bevisdokumenter,
eller han har fremlagt uriktige dokumenter vedrørende
fortollingsverdien. Likeledes bærer importøren de nevnte
utgifter, hvis nevndens verdiansettelse med minst 10 pct.
overstiger den av ham angitte fortollingsverdi. I andre
tilfelle bæres utgiftene av det offentlige.

Hvis importøren motvillig har undlatt å avgi den i
§ 157 omhandlede erklæring eller fremlegge de samme-
steds omhandlede bevisdokumenter, eller hvis han har
fremlagt uriktige dokumenter, blir tollens å beregne efter
den fastsatte fortollingsverdi med et tillegg av 25 pct.
Tillegget blir å beregne, uansett om fortolling finner sted
efter verdiansettelse foretatt av tollopsyndet eller efter
verdiansettelse foretatt av vurderingsnevnden.

§ 161. Importøren kan ikke kreve varen utlevert, før
fortollingsverdien er endelig bestemt. Varen kan dog,
efterat fornøden besiktigelse av den har funnet sted, ut-
leveres mot tilstrekkelig sikkerhetsstillelse for den even-
tuelle toll.

§ 162. Såfremt i tollovertredelsestilfelle en vares ver-
di skal bestemmes ved takst, foretas denne av de tolltje-
nestemenn, som derom i hvert enkelt tilfelle gis pålegg
av tollinspektøren. Verdien ansettes efter varens en gros-
pris ufortollet på stedet. Er den pågjeldende misfornøiet
med verdsettelsen, kan han innen 4 dager, efterat han
har mottatt underretning om den, forlange lovlig skjønn
over verdien. Omkostningene ved dette skjønn bæres av
rekvirenten, såfremt han ikke får medhold i sin påstand,
men i motsatt fall av tollkassen.

Kapitel 14.

Om straff.

§ 163. De i denne lov omhandlede overtredelser anses
som forseelser uansett straffens størrelse. Overtredelsene
er straffbare, også om de er begått av uaktsomhet.

22 juni. Forsøk på de i denne lov omhandlede overtredelser
 Nr. 5. straffes som fullbyrdet overtredelse.

§ 164. Den, som inn- eller utfører varer, derunder strandet eller berget gods, uten å la dem undergi sådan tollkontroll som bestemt i denne lov eller i medhold av loven utferdigede forskrifter, eller som medvirker hertil, straffes for smugling med bøter og ved gjentagelse med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Som medvirker anses også utlending, som i utlandet utrunder eller deltar i utrustning av fartøi med kjennskap til, at det skal drive smugling her på landet, og sådan smugling finner sted.

Gjelder overtredelsen drikkebrennevin, er straffen bøter inntil kr. 50 000,00 eller fengsel inntil 6 måneder eller begge disse straffer, og gjelder den andre alkoholholdige drikkevarer eller varer, hvis inn- eller utførsel er forbudt eller undergitt særlige betingelser, er straffen bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller begge disse straffer. I begge tilfelle er straffen ved gjentagelse under de i Almindelig borgerlig Straffelov § 61 anførte betingelser bøter inntil kr. 50 000,00 eller fengsel inntil 2 år eller begge disse straffer.

§ 165. Den som drar ut til eller søker forbindelse med fartøi, som er innenfor eller utenfor tollgrensen med brennevin, som antas bestemt til å overdras mot vederlag, eller fartøi, som brukes til hjelp ved formidling av salg eller overføring av brennevin fra annet fartøi, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge straffer, medmindre hans forhold gir særskilt grunn til å anta, at ulovlig innførsel av brennevin ikke er tilstet dermed.

§ 166. Med bøter og ved gjentagelse med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder straffes eier eller besidder av varer, som er toll- eller avgiftspliktige, eller hvis inn- eller utførsel er forbudt eller undergitt særlige betingelser, såfremt varene uten å være opgitt for tollvesenet finnes i fartøi eller annet befordringsmiddel således anbragt, at eieren eller besidderen må antas å ha tilsiktet deres smugling.

Med samme straff anses medlem av besetning eller betjening ombord i fartøi, som ikke betimelig har opgitt for fartøiets fører varer, som i henhold til § 26 er påbudt anført i den der omhandlede fortegnelse over ting, der medbringes av besetning eller betjening.

§ 167. Som i § 164 nevnt straffes den, som uten anmeldelse for tollvesenet utlosser igjen fra fartøi eller på

annen måte tilbakeholder fra utførsel utekspederte skattegodtgjørelesvarer, ufortolde varer eller varer, hvis utførsel er undergitt særlige betingelser, eller som medvirker hertil. 22 juni. Nr. 5.

§ 168. Som i § 164 nevnt straffes:

1. fører av fartøi på 250 registertonn netto eller derunder, som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mere brennevin enn til rimelig bruk ombord, heri innbefattet brennevin tilhørende besetning og betjening, medmindre det godtgjøres, at fartøiet gikk i lovlig fart og av tvingende grunner var kommet innenfor territorialgrensen;
2. fører av fartøi over 250 registertonn netto, som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer enn den under punkt 1 nevnte mengde brennevin ombord, når det antas, at brennevinet av føreren eller nogen annen aktedes ulovlig innført eller utlosset.

Kongen kan treffe bestemmelse om at forskriftene i denne paragraf like overfor visse nasjoners fartøier også kan gjøres gjeldende for farvann mellem den almindelige territorialgrense og den i henhold til § 3, annet avsnitt, fastsatte utenfor liggende tollgrense.

§ 169. Fører av fartøi eller annet befordringsmiddel, i hvilket finnes alkoholholdige drikkevarer, hvormed formodes å være foretatt eller tilsiktet smugling, men hvis besidder ikke kjennes, straffes med bøter, medmindre føreren antas å ha vist tilbørlig aktsomhet.

Fører av fartøi eller annet befordringsmiddel, som ikke såvidt mulig søker å hindre ulovlig utbringelse av varer fra fartøiet eller befordringsmidlet eller ulovlig inntagelse av varer i samme, straffes med bøter.

§ 170. Med bøter straffes fartøisfører, som ikke er i besiddelse av foreskreven fortegnelse over medbragte varer eller ikke istandbringer sådan innen fastsatt tid (§ 24), eller hvis varefortegnelse ikke er avfattet på foreskreven måte (§ 25) eller er unøiaktig avfattet.

Med samme straff anses fører, som ikke fremlegger ved ankomsten den i § 26, tredje punktum, omhandlede fortegnelse, såfremt sådan fortegnelse er foreskrevet.

§ 171. Som i § 164 nevnt straffes den, som ved uriktig anførsel i tollangivelse eller uriktige opplysninger ellers eller ved å gi de til tollekspedisjon foreliggende varer et falskt utseende eller ved å forstikke enkelte varer innen i eller blandt andre varer eller på annen måte søker å villede tollopsynet ved varenes tollekspedisjon.

22 juni. § 172. Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder og
 Nr. 5. ved gjentakelse med bøter eller fengsel inntil 6 måneder straffes kredittoplagshaver, som ved utførsel av andre varer enn de til utførsel angitte kredittoplagsvarer søker å skaffe sig uberettiget avskrivning av pliktig kredittoplagstoll.

§ 173. Med bøter og ved gjentakelse med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes kredittoplagshaver, som i tilfelle av forhøielse eller nedsettelse av tollen på kredittoplagsvarer ved uriktige angivelser, feilaktige forklaringer eller på annen måte søker å villede tollvesenet for å få fortollet etter den lavere tollsats mere, enn han er berettiget til.

§ 174. Med bøter straffes kredittoplagshaver, som:

1. i den tid, fjerdingårseftersynet foregår, fører varer, som kan tas på kredittoplag, fra et oplagssted til et annet uten anmeldelse for tollopsynet og erhvervelse av passerseddel;
2. forsømmer å føre påbudt fortegnelse over de rum og steder, hvor hans kredittoplagsbeholdninger forefinnes, eller ikke anfører fortegnelsen på sin generalforklaring;
3. angir til sin fjerdingårsavregning større beholdning av kredittoplagsvarer enn den, som ved eftersynet forefinnes hos ham.

§ 175. Befinnes det, at en kredittoplagshaver uten at han kan godtgjøre, at det er forårsaket ved ham utilregnelige ulykkestilfelle, er blitt uvederheftig, således at de krediterte tollavgifter ikke kan erholdes hos ham, straffes han med fengsel inntil 6 måneder, forsåvidt ikke strengere straff efter Almindelig borgerlig Straffelov kommer til anvendelse.

§ 176. Som i § 164 nevnt straffes den, som uten tollopsynets tillatelse utbringer varer fra tollbodens pakkhus eller oplagssteder eller fra frilager, frihavn eller transittoplag eller bortbringer uekspederte varer fra losseplass, brygge eller lignende, eller som medvirker hertil, forsåvidt strengere straff efter Almindelig borgerlig Straffelov ikke på tilfellet er anvendelig.

§ 177. Den, som ved uriktige opgaver eller erklæringer angående skattegodtgjørelsesvarer, der skal utføres eller innlegges på frilager, i frihavn eller på transittoplag, søker å tilvende sig skattegodtgjørelse for varer, for hvilke han ingen sådan tilkommer, eller et større skattegodtgjørelsesbeløp, enn han rettelig tilkommer, straffes med bøter og ved gjentakelse med bøter eller fengsel inntil 3

måneder, forsåvidt strengere straff efter Almindelig borgerlig Straffelov ikke på tilfellet er anvendelig. 22 juni.
Nr. 5.

§ 178. Med bøter straffes fartøisfører, som avgir uriktig erklæring om adgang til rum eller gjemmer ombord, der forsegles eller låses av tollopsyntet, eller som ikke på opfordring fra tollopsyntet påviser alle rum eller gjemmer, der inneholder varer, og alle adganger til disse.

Med samme straff anses den, som flytter eller lar flytte varer, som ved tollopsyntets foranstaltning er henlagt på bestemt sted ombord i fartøi, medmindre tollopsyntets tillatelse til flytningen er meddelt.

§ 179. Forsåvidt Kongen har truffet bestemmelse om veier, på hvilke det alene skal være tillatt å innføre eller utføre varer over grensen, straffes den, som overtrer sådan bestemmelse, med bøter.

§ 180. Med bøter straffes den, som sender innenlands andre ufortollede varer enn kredittoplagsvarer til annet sted enn det i vedkommende angivelse anførte.

§ 181. De straffer, som ellers er fastsatt for overtredelser med hensyn til varetrafikk, kommer også til anvendelse på vareførsel med luftfartøi, forsåvidt de derpå er anvendelige.

Det samme gjelder varetrafikk fra og til Svalbard, forsåvidt lovens bestemmelser er gjort anvendelige på denne.

§ 182. Den, som ved fortolling av varer, hvorav toll skal erlegges med visse procent av varens verdi, avgir uriktig verdierklæring eller fremlegger uriktige bevisdokumenter, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder, forsåvidt strengere straff efter Almindelig borgerlig Straffelov ikke på tilfellet er anvendelig.

§ 183. Som i § 164 nevnt straffes den, som har i sin besiddelse vare, som formodes å ha vært eller skulle være gjenstand for smugling, uten å kunne eller ville opgi, hvem der er eier eller står i eiers sted.

§ 184. Finnes tollvesenets lås eller segl brutt på annen måte enn av nogen av tollopsyntets tjenestemenn, straffes den, i hvis varetekt låsen eller seglet har vært betrodd, med bøter, og med bøter eller med fengsel inntil 4 måneder, om han selv forsettlig har foretatt eller latt foreta bruddet. Godtgjør han, at bruddet er gjort av nødvendighet eller uten hans skyld, og at intet er forsømt til forebyggelse av, at noget ved leiligheten kunde komme bort eller forandres, bortfaller straff. Godtgjøres overtredelsen å være begått forsettlig av nogen annen enn den for låsen eller seglet ansvarlige og uten dennes foranled-

22 juni. ning eller vitende, straffes den skyldige med bøter eller
Nr. 5. med fengsel inntil 4 måneder, uansett om den, som har hatt låsen eller seglet i sin varetekt, blir å straffe eller ikke.

Som brudd på lås eller segl anses det også, når nogen baner sig adgang til de under tollvesenets lås eller segl beroende varer, om enn låsen eller seglet ikke derved beskadiges.

§ 185. Den, som ved brudd på tollvesenets lås eller segl ulovlig bemektiger sig tollpliktige varer, eller som medvirker hertil, straffes med fengsel inntil 4 måneder eller under særdeles formildende omstendigheter med bøter, forsåvidt ikke høiere straff efter Almindelig borgerlig Straffelov på tilfellet er anvendelig.

§ 186. Med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder straffes den, som er tilstått tollbegunstigelse ved innførsel av råmaterialer eller andre varer, men anvender varerne i strid med den gitte bevilling.

§ 187. Overtredelser av denne lov eller av forskrifter, som i medhold av loven er utferdiget, eller medvirkning dertil, blir, forsåvidt ingen særskilt straff herfor er fastsatt i denne lov eller i Almindelig borgerlig Straffelov, å straffe med bøter.

§ 188. Med straff efter denne lov kan som tilleggsstraff forbindes tap for kortere eller lengere tid av rett til å være fører av fartøi eller annet befordringsmiddel, til å være styrmann eller maskinist, til å ta vare på kredittoplag eller å innlegge varer på frilager, transittoplag eller i frihavn og til å drive eller bestyre frilager eller frihavn eller almindelig transittoplag.

§ 189. Såfremt den, som dømmes efter denne lov til fengselsstraff, antas helt eller delvis å skaffe sig midlene til sin livsførsel ved sådanne overtredelser, kan retten efter påstand av påtalemyndigheten bemyndige denne til å hensette domfelte i tvangsarbeidshus. I dette kan domfelte beholdes inntil 18 måneder, men inntil 3 år, såfremt han tidligere har vært hensatt i tvangsarbeidshus i medhold av denne lov eller av lovgivningen om innførsel og omsetning av alkoholholdige drikker eller lovgivningen om løsgjengeri, betleri og drukkenskap.

Personer under 18 år kan ikke anbringes i tvangsarbeidshus.

Blir domfelte hensatt i tvangsarbeidshus, kan fullbyrdelsen av den idømte straff efter påtalemyndighetens bestemmelse helt eller delvis falle bort. Gjelder dommen tillike en annen straffbar handling, kommer denne be-

stemmelse til anvendelse på den del av den idømte felles 22 juni.
fengselstraff, som ifølge domsgrunnene faller på over- Nr. 5.
treddelsen av denne lov.

Når omstendighetene taler for å stille domfelte på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus inntil 1 år, etterat dommen er blitt fullbyrdet.

Adgangen til å sette en domfelt i tvangsarbeidshus faller bort ved foreldelse etter 3 års forløp. Bestemmelsene i Almindelig borgerlig Straffelovs § 72, siste ledd og § 73 får tilsvarende anvendelse.

§ 190. Inndragning kan finne sted:

1. av varer med tilhørende innpakning, som er eller er forsøkt gjort til gjenstand for overtredelse av denne lov eller nogen i medhold av loven utferdiget forskrift, uansett hvem der eier varen, såfremt det offentlige derved har vært utsatt for pengetap, eller varenes inn- eller utførsel har vært forbudt eller undergitt særlige betingelser;
2. av fartøi og annet befordringsmiddel, som er benyttet ved overtredelse av denne lov eller nogen i medhold av loven utferdiget forskrift, uansett hvem der er eier av fartøiet eller befordringsmidlet, forsåvidt overtredelsen gjelder brennevin, og det antas, at hovedhensikten har vært sådan benyttelse, og at eieren har forstått eller burde ha forstått dette;
3. av andre ting, heri innbefattet våben og utstyr av enhver slags, som antas brukt som eller bestemt til hjelpemiddel ved overtredelse av denne lov eller nogen i medhold av loven utferdiget forskrift, uansett hvem der er eiere av tingene, forsåvidt overtredelsen gjelder brennevin.

Inndragning kan dog ikke skje, såfremt det godtgjøres, at den skyldige er kommet i besiddelse av vedkommende ting ved tyveri eller annen ulovlig handling.

Vil inndragningen ramme uforholdsmessig hårdt, kan den innskrenkes til en del av verdien av vedkommende ting, som i så fall kan tilbakeholdes, til inndragningsbeløpet er betalt, eller der for dette er stillet betryggende sikkerhet.

Er der ikke anledning til inndragning av vedkommende ting, kan verdien av den helt eller delvis inndras hos den, som har begått overtredelsen. Kan tingenes beskaffenhet eller mengde ikke bringes på det rene, fastsettes deres verdi, iberegnet toll, skjønsmessig av Tolldeparte-

22 juni. mentet, eller vedkommende annen myndighet, som treffer
 Nr. 5. avgjørelse om inndragningen.

Inndragning med hjemmel av foranstående bestemmelser er ikke straff og kan foretas, selv om straffean-svar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

§ 191. Tinglig heftelse i fartøi og i annet befordrings-middel, som inndras med hjemmel av bestemmelsen i § 190, punkt 2, kan inndras.

Er heftelsen stiftet, før der blev innledet forfølgning til straffeløse eller sak til inndragning av fartøiet eller befordringsmidlet, kan den inndras, når det antas, at hovedhensikten har vært fartøiets eller befordringsmidlets benyttelse til ulovlig innførsel eller sending av brennevin, og at rettighetshaveren forstod eller burde ha forstått dette. Er heftelsen stiftet efter nevnte tid, kan den inndras, medmindre det antas, at rettighetshaveren ikke forstod eller burde ha forstått det.

Når et befordringsmiddel er solgt på avbetaling med forbehold av eiendomsrett, blir kjøperen å betrakte som eier og selgeren som rettighetshaver.

§ 192. Verdien av varer, som inndras i medhold av § 190, punkt 1, eller i tilfelle den tilsvarende inndratte vareverdi, tilfaller det ved lov av 12 oktober 1857, § 9, oprettede fond til understøttelse for avgåtte bestillingsmenn ved tollvesenet samt for sådanne bestillingsmenns efterlatte enker og barn, efterat avgifter og omkostninger og i tilfelle de i § 202 omhandlede belønninger er fratrasket.

Andre ting eller verdier, som inndras i medhold av § 190, tilfaller statskassen.

Ting, som i medhold av § 190 kan inndras, men hvis eier eller besidder ikke kjennes, tilfaller overensstemmende med foranstående regler enten nevnte understøttelsesfond (med nettoverdien) eller statskassen, såfremt eier eller besidder ikke har meldt sig innen 14 dager, efterat tingen kom i det offentliges besiddelse.

Kapitel 15.

Om påtale m. v.

§ 193. Når tolltjenestemann kommer til kunnskap om eller har skjellig grunn til å anta, at der er begått overtredelse av denne lov, eller i medhold av loven utferdiget forskrift, skal meddelelse herom straks avgis til tollinspektøren.

Gjelder overtredelsen ting, som kan være gjenstand for inndragning, kan tingen beslaglegges av tollopsyntet.

Tollopsynet kan dessuten, såfremt politi ikke er for- 22 juni.
hånden, pågripe den, som med skjellig grunn mistenkes Nr. 5.
for overtredelsen, uansett størrelsen av den straff, som
overtredelsen kan medføre.

Er overtredelsen av den slags, at den kan gi anled-
ning til inndragning av fartøi eller i dette beroende last
eller en del av lasten, plikter fartøiets fører og øvrige be-
setning på tollopsynets forlangende å føre fartøiet til
den av opsynet bestemte havn.

§ 194. I tilfelle av pågripelse skal tollopsynet snarest
mulig overlevere den pågrepne til politiet, som, forsåvidt
Tolldepartementet treffer bestemmelse om påtale, har å
dra omsorg for, at han holdes i fengslig forvaring, inntil
Tolldepartementets avgjørelse foreligger, medmindre den
pågrepne finnes å kunne løslates av nogen i straffepro-
sesslovens § 238 anført grunn, eller han i tilfelle stiller
sådan sikkerhet, som tollopsynet måtte bestemme.

Ved pågripelsen kommer straffeprosesslovens § 234
til anvendelse.

§ 195. I tollovertredelsessaker treffer Tolldepartemen-
tet bestemmelse om, hvorvidt saken skal overdras den al-
mindelige påtalemyndighet til videre forfølgning eller
avgjøres ved departementets kjennelse, eller om påtale
skal undlates og i tilfelle på hvilke betingelser. Sådanne
bestemmelser kan være almindelige eller treffes i de en-
kelte forekommende tilfelle.

Tollovertredelsessakene skal forelegges departemen-
tet på sådan måte, som dette foreskriver.

§ 196. Anholdte ting, som vedkommer overtredelses-
saker, der er undergitt Tolldepartementets bestemmelse,
skal tas i forvaring av tollopsynet. Ved siden av tollve-
senets lukkemidler blir, om så kan skje, på eierens for-
langende også å anvende dennes lås eller segl.

Levende dyr og varer, som er utsatt for hurtig be-
dervelse, kan straks utleveres eieren mot betaling av toll
samt deponering av et beløp svarende til vareverdien el-
ler annen sikkerhetsstillelse for denne, eller såfremt eie-
ren ikke overtar varene, bortselges ved offentlig auksjon.
Innkomne beløp beror i tollkassen til sakens avgjørelse.

Tolldepartementet kan også treffe bestemmelse om,
at andre varer på nevnte betingelser kan utleveres eieren.

§ 197. I tollovertredelsessaker kan departementet avsi
kjennelse, når det finner, at saken kan avgjøres ved inn-
dragning eller straff av bøter eller begge deler samt i til-
felle frakjennelse av rett til å ta varer på kredittoplag el-
ler å innlegge varer på frilager, transittoplag eller i frihavn.

22 juni.

Nr. 5.

§ 198. Forinnen en sak kan avgjøres ved Tolldepartementets kjennelse, skal angjeldende av tollinspektøren skriftlig underrettes om, for hvilken overtredelse han siktes, med opfordring til innen en bestemt frist å meddele, hvad han i den anledning har å anføre, samt i tilfelle av, at en tings verdi kan bli å inndra istedenfor tingen selv, å uttale sig om, hvorvidt han er tilfreds med den på tingen satte takst. Han skal dessuten opfordres til å meddele opplysning om sin alder, sin bopel, sine økonomiske omstendigheter, og hvorvidt han tidligere har vært straffet for tollovertredelse og i tilfelle når. Forsåvidt det av tollinspektøren finnes påkrevet, skal han også opfordres til å opgi en på stedet bosatt person, som i hans fravær kan for ham motta forkynnelse av kjennelsen.

Den nevnte frist skal settes til minst 4 dager. Når fristen er utløpet, innsendes saken til avgjørelse, enten siktede har avgitt nogen erklæring eller ikke.

Til sakens opplysning kan av Tolldepartementet eller, når saken ikke tåler opsettelse, av tollinspektøren forlanges foretatt efterforskning av påtalemyndigheten efter de herom i straffeprosessloven gitte regler.

§ 199. Den av Tolldepartementet avsatte kjennelse skal snarest mulig forkynnes siktede. Er han ikke til stede og heller ingen fullmektig for ham er til stede eller opgitt, trer istedenfor forkynnelse opslag av kjennelsen på tollboden. Som bevis for opslaget trer attestasjon av tollinspektøren.

Den avsatte kjennelse kan av siktede eller den av ham ved sakens foreleggelse opgitte fullmektig innen en frist av 14 dager efter kjennelsens forkynnelse eller opslag nektes vedtatt. I så fall må saken av Tolldepartementet, såfremt det ikke, frafaller påtale, overdras den almindelige påtalemyndighet til forfølgning. Påtalen er ikke bundet ved den avsatte kjennelse.

Er kjennelsen ikke nektet vedtatt innen nevnte frist, får den samme virkning som en upåankelig dom. Departementet kan dog gjenopta saken, når falske eller forfalskede dokumenter har vært benyttet, eller falske forklaringer er avgitt i den, eller der er fremkommet nye opplysninger, som enten alene eller i forbindelse med tidligere fremkomne opplysninger synes egnet til å bevirke frifinnelse eller nedsettelse av straffen.

§ 200. Ved Tolldepartementets kjennelse kan angjeldende også ilegges erstatning for ved saken forvoldte omkostninger overensstemmende med de i straffeprosesslovens kapitel 33 inneholdte bestemmelser.

§ 201. Kongen kan treffe bestemmelse om, at visse 22 juni.
slags tollovertredelsessaker skal avgjøres av underordnede Nr. 5.
tollmyndigheter istedenfor av Tolldepartementet, og på
hvilke betingelser dette kan skje. Er sådan bestemmelse
truffet, får reglene i §§ 197—200 tilsvarende anvendelse.

Er angjeldende misfornøid med den avsagte kjennelse, kan han ved erklæring, avgitt innen den i § 199 fastsatte frist, forlange den forelagt Tolldepartementet til prøvelse. Er han også misfornøiet med departementets avgjørelse, kan han nekte å vedta denne, idet i så fall bestemmelsene i § 199 annet avsnitt kommer til anvendelse.

Når en kjennelse i henhold til foranstående er innbragt for Tolldepartementet, er dette ved sin avgjørelse ikke bundet ved den avsagte kjennelse.

§ 202. Tolldepartementet bestemmer, hvorledes der skal forholdes med varer eller verdi av varer, som har vært gjenstand for tollovertredelser.

Efter forslag av vedkommende tollinspektør kan departementet tilstå tolltjenestemenn eller andre, som har tatt virksom del i saken og har utvist særlig iver og dyktighet, en belønning, som utredes av det for anledningen vunne utbytte, der ellers i henhold til § 192 skal tilfalle det der nevnte understøttelsesfond.

§ 203. Vil påtalemyndigheten i sak efter denne lov påstå fengselstraff over 3 måneder eller innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer beskikkes i det tilfelle, da straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

§ 204. a. Krav på inndragning efter § 190, punkt 1, kan gjøres gjeldende likeoverfor lovøvertrederen, uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovøvertrederen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

b. Krav på inndragning av fartøi, annet befordringsmiddel og andre ting med hjemmel av § 190, punkt 2 og 3, kan gjøres gjeldende mot eieren og krav på inndragning av tinglig heftelse med hjemmel av § 191 mot rettighetshaveren.

Kan forkynnelse av forelegg, stevning, tiltalebeslutning, dom, ankeerklæring m. v. ikke foregå på nogen i straffeprosesslovens §§ 146—153 nevnt måte (heri innbefattet at utenlandsk myndighet undlater å besørge lovlig forkynnelse for dersteds værende eier eller rettighetshaver), kan forkynnelsen foregå på den i straffeprosesslovens § 154 omhandlede måte.

22 juni.

Nr. 5. Når forkynnelse har funnet sted, kan inndragningssaken under enhver omstendighet fremmes mot den uteblevne eier og rettighetshaver, såfremt han ikke har godtgjort lovlig forfall. Som sådant anses det, at han uten egen skyld så sent er kommet til kunnskap om den efter straffeprosesslovens § 154 skjedde forkynnelse, at han ikke har kunnet nå rettsstedet til tektetid. I så fall blir saken å omberamme, såfremt vedkommende samtidig opgir sitt opholdssted, således at ny stevning kan forkynnes for ham på dette.

c. Fristen for utenlandsk eiers og rettighetshavers begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett eller erklæring av anke er fire uker regnet fra dommens forkynnelse.

d. Ovenstående forskrifter finner tilsvarende anvendelse på tilkjennegivende i henhold til straffeprosesslovens §§ 382 og 383, i. f., jfr. § 402.

§ 205. Til fornyet behandling ved lagmannsrett efter tiltaltes begjæring kreves samtykke av Høiesteretts kjæremålsutvalg i alle saker efter denne lov.

§ 206. Når nogen for å undgå ansvar for tollovertredelse ønsker å sikre sig et rettslig bevis angående forholdet, kan dette skje ved bevisoptagelse, som på forlangende i fornødent fall blir å avholde ved ekstrarett. Om sådan bevisoptagelse skal tollinspektøren på forhånd underrettes, for at han selv eller ved nogen annen av tollvesenets tjenestemenn kan være til stede og vareta tollvesenets tarv.

Rettsgebyrer erlegges ikke for disse tingsvidner.

Kapitel 16.

Forskjellige bestemmelser.

§ 207. Den, som har nogen forretning med tollvesenet eller er underkastet dettes kontroll, plikter å besvare spørsmål, som stilles av tollvesenets tjenestemenn i stilings medfør vedkommende sådan forretning eller kontroll, samt å forevise varer, når dette forlanges.

§ 208. Hvorvidt de i denne lov gitte forskrifter om eftersyn, forsegling, varefortegnelse, innklarering m. v. skal anvendes på orlogsfartøier, bestemmes av Kongen.

Kongen kan likeledes treffe bestemmelse om, hvorvidt der til fordel for fartøier, som gjør regelmessige reiser efter en forut offentliggjort plan, kan tilståes enkelte lempninger i de nevnte forskrifter.

Tolldepartementet bestemmer, i hvilken utstrekning 22 juni. andre lystfartøier enn de i § 14 omhandlede skal fritas for Nr. 5. anvendelse av de nevnte forskrifter.

§ 209. Når nogen i henhold til denne lov tillates utenfor tollstedene å få utført forretninger, som krever tilstedeværelse av tollopsynd, betales den vedkommende tolltjenestemenn herfor tilkommende lovbestemte skyss- og kostgodtgjørelse av rekvirenten. Yder denne selv forsvarlig befordring, bortfalder skyssgodtgjørelsen.

I strandings- og andre nødstilfelle bestrides de omhandlede utgifter av tollkassen.

§ 210. De i loven påbudte angivelser, fortegnelser o. l. skal avgis efter sådant skjema, som fastsettes av Tolldepartementet.

Hvor intet annet uttrykkelig er bestemt, fastsetter departementet også det antall, hvori nevnte angivelser m. v. skal avgis.

På ethvert tollsted skal der forefinnes trykte blanketter til de i loven påbudte angivelser og fortegnelser til fri avbenyttelse på stedet for dem, som tiltrenger sådanne ved tollekspedisjoner.

§ 211. Et eksemplar av tolloven og den til enhver tid gjeldende tolltariff skal forefinnes på alle rikets tollsteder og tollstasjoner til bruk for dem, som har forretninger med tollvesenet.

§ 212. For de av tollvesenet i henhold til denne lov utførte forretninger erlegges ingen godtgjørelse undtagen i de tilfelle, hvor sådant i loven uttrykkelig er bestemt. Er godtgjørelsens størrelse ikke angitt i loven eller ellers bestemt, fastsettes den av Tolldepartementet.

Regnskapsbetjentene ved tollvesenet plikter på anmodning uten godtgjørelse å bistå med utferdigelse av angivelser, herunder ikke innbefattet varefortegnelser og oversettelser derav.

§ 213. Tollvesenets tjenestemenn skal være forsynt med og i fornødent fall forevise et tegn, hvori står rikets våben og ordene «Norsk tolltegn».

Likeledes skal tollvesenets fartøier føre det lovbestemte tollflagg.

Når tolltegn forevises eller tollflagg heises, tjener dette som legitimasjon for vedkommende tjenestemenn.

§ 214. Tollvesenet kan nekte inn- eller utekspedisjon av varer eller utlevering av varer, inntil påbudte statistiske opplysninger eller opgaver vedkommende varene er meddelt.

22 juni. § 215. Närmere forskrifter om tolltjenesten gis av
Nr. 5. Kongen eller den, han bemyndiger.

Likeledes treffer Kongen nærmere bestemmelse om bestyrelse og anvendelse av det i § 192 nevnte understøttelsesfonds midler.

§ 216. Politiets og havnevesenets tjenestemenn, som under sin tjeneste eller i stillings medfør kommer til kunnskap om, at tollovertredelser begås eller tilsiktes, plikter såvidt gjørlig å hindre og i et hvert fall hurtigst mulig å anmelde dem til tollopsynet.

Politiet og militæret skal på forlangende yde tollvesenet beskyttelse og bistand under dets forretninger.

§ 217. Offentlig beskikkede loser er pliktige til på forlangende å meddele tollopsynet alle underretninger, de kan gi om fartøier under kystene og i norsk farvann, samt opplysning om, hvorvidt de fartøier, de har loset på fart fra eller til utlandet, har stoppet underveis og i tilfelle hvor, og om der uten tollvesenets kontroll er bragt varer fra eller til dem.

§ 218. Er der avtalt salg av varer, som ved handelens avslutning ikke var fortollet, og der innen varenes levering er inntrådt forandring av tollen på dem, kan så vel selger som kjøper forlange sådant tillegg eller fradrag i kjøpesummen, som svarer til den stedfunne forandring av tollen, medmindre noget annet er avtalt.

§ 219. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves:

lov av 9 august 1839 om handelen i Nordlandene m. v. (§ 4);

lov av 20 september 1845 om tollopsynet i Finmarken m. v. (§§ 1—9);

lov av 20 september 1845 om tollvesenet;

lov av 30 juli 1851 angående forandring i lov om tollvesenet av 20 september 1845, forsåvidt gjelder forsendelsen av utenrikske fortollede varer fra ett innenriksk sted til et annet;

lov av 12 oktober 1857 om forandringer i lov angående tollvesenet av 20 september 1845;

lov av 28 april 1866 angående forandring i lov om tollvesenet av 20 september 1845 (§ 60);

lov av 17 juni 1869 angående forandringer i tollovgivningen;

lov av 28 juni 1887 om forandringer i og tillegg til lov om tollvesenet av 20 september 1845;

- lov av 7 mai 1904 om tolloplag; 22 juni.
 lov av 29 juni 1910 om tollvesenets kontortid samt losse- Nr. 5.
 og lastetid;
 lov av 22 juni 1917 om tillegg til tollovgivningen;
 lov av 14 juli 1922 inneholdende tillegg til og forandringer
 i tollovgivningen;
 lov av 30 juni 1923 om forandring i og tillegg til tollovgivningen;
 lov av 17 april 1925 om tillegg til tolloven av 20 september 1845, forsåvidt angår lufttrafikk til og fra utlandet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.
 (L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.